

Délibáb

6. SZÁM

34
FILLÉR

ELŐFIZETÉSEK
KÖZVETLEN
KÖZVETLEN

5

RÁDIÓMŰSOR
FEBRUÁR 7-TŐL 13-IG

Makay Margit
NAPFOLTOK
Nemzeti Színház
(Arlen fotó)

Szecskó Zita

I. Anna és III. Károly

(Madách Színház)

(Merei felv.)

T

da
gé
W
vá
ba
ha
sz
vi
W
ni
m
lön
he
a
da
ség
lüt
let
szl
né
a
U
ja
sz
rá
let
sz
re
a
ba
let
m
..

A

Délibáb

Színházi Hétlapp

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Szerkesztő:
DÁLOKY JÁNOS

Megjelenik minden szombaton

*

XVIII. évfolyam

Budapest, 1944
február 5.

6. szám

*

A mi kis városunk

Thornton Wilder-darab a Vig-színházban

Rendkívül érdekes, újszerű darabbal lepte meg közönségét a Vig-színház. Thornton Wilder, akinek a „A mi kis városunk” c. műve Amerikában és Európában egyaránt hatalmas sikerrel jutott, valószínűleg nálunk is megfelelő visszhangra talál. Thornton Wilder darabját nemcsak technikai megoldása, hanem a megszokottól lényegesen különböző témája miatt sem mérhetjük olyan mértékkel, mint a nálunk általában bemutatott darabokat. A darab újszerűségét első pillantásra abban láthatjuk, hogy minden díszlet és kellék nélkül, pusztán a színészi játékra, illetve a színészek beszédére építve bogyozza a felvetett probléma szálait. Újszerű a darab előadásmódja is, amennyiben az egyik színész elbeszélősszerű konferálása köli össze a mese cselekményrészeit. Az igazi újszerűség azonban mégis abban rejlik, hogy az író nem bizza a közönségre a cselekménysorban és a párbeszédekben kifejtett gondolatokat, hanem a konferáló színész közvetítésével mindig összefoglalja és szinte „készen” közli a közönséggel.

A rendező: Somlay Artúr

A fiatal pár: Fényes Aliz és Pákozdy Ferenc

De újszerű a darab témája is. Néhány, sokszor filmmontázszerű képen mutatja meg egy kisváros életét, lakóinak problémáit, multját, jelenét, jövőjét, életét és halálát. Szinte kísérletes röngenszemmel néz be a családi otthonokba, a cukrászába, a templomba és a sírokba. Elénk vetíti a szerelem keletkezését, a hétköznapi problémáit, az élet megszokott és szokatlan gondjait s még a halál ijesztő kérdőjelétől se riad vissza. Tíz kötet regényt, hat színdarabot és három filmet sűrített össze Thornton Wilder ebben a sokszor mehökkentően reális, néha pedig megdöbbentően spirituális darabban. Így, mikor az ember megkísérli összefoglalni mindazt, ami a darabban van, meglepődik a benne rejlő mélységeken és távlatokon. A mesevezetés a következő: Az első felvonás 1907-ben játszódik s mint már mondtuk, egy kis-

A fiú szülei: Kőműves Sándor és Orsolya Erzsébet

város életének érdekes keresztmetszetét adja. A második felvonás a szerelem és házasság problémáját világítja meg egy fiatal pár életépítődjain keresztül. Ebben a felvonásban az időbeli sorrend éppen a probléma megoldásának sokrétűsége miatt meglehetősen összeforgatott. A darab 1913-ban fejeződik be, amikor az egyik jószereplő, a fiatalasszony meghal. A harmadik felvonás közben ismét visszavelődik a cselekmény a fiatalasszony tizenkettedik születésnapjára. Egyébként a harmadik felvonás a darab legérdekesebb és legértékesebb része. Eltekintve attól, hogy temetőben, halottak szerepelnek ebben a részben, itt mondják el a véleményüket a halottak az élőkkel, az élők pedig a halottakról.

A remekül összeállított szereplőgárda élén Somlay Artúr kitűnően megmintázott „ren-

Emily és szülei: Fényes Aliz, Vértess Lajos és Sittkey Irén

dező"-alakításával nagyszerűen összefogja a látszólag széteső darabrészeket. Megrázóan egyszerű és emberi volt Somlay, minden szava, minden mozdulata hiánytalan művészi megnyilatkozás. Fényes Aliz ismét beigazolta, hogy színészi skálája meglepően színes és mély. A legjobbakat mondhatjuk a kitűnő Orsolya Erzsébet is. Remek színész. Majdnem hibátlanul oldotta meg nehéz feladatát a fiatal, tehetséges Pákozdy Ferenc. Kőműves Sándor és Vértess Lajos megkapóan életteljes alakítást adtak. Bihary József ismét megrázóan emberi volt. A népes szereplőgárdából kiemeljük még Sittkey Irént és a tehetséges, fiatal Gajzágó Denist. De nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk meg, hogy a legkisebb epizódszerep is jó kezekben volt.

A legnagyobb elismeréssel

Emily és szülei: Fényes Aliz, Vértess Lajos és Sittkey Irén

szólhatunk Hegedüs Tibor rendezői munkájáról is. A kitűnő igazgató-rendező hibátlan munkát végzett: megértette a darabot és színészeit nagyszerűen állította az író és mondanivalója szolgálatába.

Dálóky János

Az új jövevény (Fényes Aliz) megérkezik a halottak közé

nagysze-
lászólag
Megrá-
nberi volt
va, min-
talan mű-
Fényes
ta, hogy
epően szí-
gobbakal
Orsolya
színész-
oldotta
a fiatal,
Ferenc,
Vértess
életteljes
ry József
beri volt.
lából ki-
Irént és
Gajzágó
lelkiis-
k meg,
ódszerep

Szeleczky Zita

a zenéről, az operetről és a kritikáról

— Imádom a mu-
zikát! És táncol-
ni is nagyon sze-
retetek!

— Fájt, hogy a
kritikusok
lehúzták a dara-
bot!

már sikereket ért el jazz-számaival, a fiú lázasan dolgozik első operáján. Ez a cselekmény magva. A fiatalok három felvonáson keresztül vitatkoznak, enyelegnek, veszekednek, közben összeházasodnak, sőt majdnem el is válnak. Teszik mindezt azért, mert zenei téren nem tudnak megegyezni. Végül — a régi szabály szerint — a harmadik felvonás végén a viszályok elsimulnak, a fiatalok holdogán esnek ismét egymás karjaiba, függöny.

A szünetben felkerestük Szeleczky Zitát, aki oly édesen viháncolja végig a három felvonást, hogy az embernek egyszerre meleg lesz a szíve.

Zitának csillog a szeme, mikor a zenéről beszélgetünk.

— A zene a mindenem — mondja.

— Tudjuk. Hiszen mind a három felvonás erről szól...

— Most nem a darabról beszélék. Az életben! Imádom a muzsikát!... és táncolni is nagyon szeretek... Olyan jó gyorsakat!... Amikor a zene viszi az embert. Jaj, de finom!...

Körülműnk az öltözőben. Sajnos, kicsi. Itt most nem lehet táncolni. Pedig Zitácska oly lelkesedéssel beszél a táncról, hogy egyszerre nekünk is „táncolhatnánkunk” támadt.

— Szeretem a komoly zenét is — folytatja, — Wagnert, Verdít, Grieget, a könnyű zene-
szerekek közül Lehárt, Huszkát...

— És a jazz? — vetjük közbe.

— Az igazi jazz! Tudja, azokat a jó csuparitmusszámokat!...

(Á!... Mi még ma táncolni fogunk...)

— Csak a gyors számokat szereti? — kérdezzük.

— Táncolni csak gyorsat. Hallgatni inkább a lassú, melódikus számokat. Szerintem gyors számot nem lehet ültve hallgatni, mert az ember nem tud annyira odafigyelni. A legtöbb ember a lábával üti a taktust, vállát, derekát mozgatja, vagyis ülve táncol! Lassú számnál ilyesmi nem fordul elő.

Ebben van valami.

— Mi a véleménye az operetről? Tényleg kihalóban levő műfaj?

— Ez nem igaz. Operett mindig lesz! Tény, hogy a régi operettek jobbak voltak a maiaknál. Az is megállapítható, hogy legnagyobb sikere a történelmi háttérű operetteknek van. Például a „Mária Jőhadnagy” az utóbbi évek legnagyobb sikerű operettje volt. Legalább is azt mondják. Én, sajnos, nem láttam — teszi hozzá huncut mosollyal.

— A jelenlegi szerepe teljesen megfelel az egyéniségének — mondjuk.

— Igen. Nagyon kedves kis darab ez és ezért nagyon csodálkoztam, sőt fájt, ahogy a kritikusok — szinte egyhangúan — lehúzták a darabot. Nem is beszélve egyik újságíróról, aki azt írta, hogy a közönség fanyalog és húzza az orrát az előadás alatt. Ez nem igaz! A közönség legfeljebb az ilyen kritikák után jön el fanyalogva a színházba. De eljön! És tapsol és tetszik a darab és telt házak vannak!

Zitácska egészen kipirul és úgy magyaráz tovább.

— Én mindig meghajtom a fejemet a kritika előtt, akár jó, akár rossz, de nem tudom, miért támasztanak a kritikusok magasabb irodalmi igényt egy olyan darabban szemben, amit azért írtak, hogy a közönség, ha bejön a színházba, felejtse el a hétköznapi gondokat. Rössner nem Shakespeare, nem is tudna, de nem is akar az lenni! Ő csak azt akarja, hogy a közönség szórakozzék két kedves, becsületes gyerek történetén... És ez sikerül is! Manapság igazán sok színházban játszanak komoly és klasszikus darabokat, könnyű darabnak is kell lenni! Épp ebben a világjatekban van egy mondat, így szól: „Gyönyörű a Bach-muzsika. De nem szabad mindennap játszani. Ez ünnepi zene!... Viszont hétköznapi zenére is szükség van...” Ez az! Nem lehet állandóan komoly színdarabot játszani, könnyű darabra is szükség van!...

Míg Zita ezeket elmondta, harmadszor szólalt meg! a csengő. Gyorsan elbúcsúztunk és sietett a színpadra. Félcperc múlva hallottuk a felcsattanó tapsvihart:

Zita belibbent a színpadra, üdén, bájosan.
fiatalon — Szeleczkysen... — urbán —

— Én mindig meg-
hajtom a fejemet a
kritika előtt!

— Nemesak komoly,
hanem könnyű da-
rabra is szükség van!

es Aliz,
ey Irén
bor ren-
A kütü-
hibátlan
rtelte a
nagysze-
s mon-
János

es Aliz)
k közé

V I L L A M- BESZÉLGETÉS

Az interjúban általában van valami ünnepélyes. A nagy ceremóniát, amely rendszerint a művész lakásán zajlik le, telefonon való bejelentés előzi meg. Ezt néhány napig tartó „gondolkodási idő” követi, amely alatt az újságíró úgy készül a felteendő kérdésekre, a sztár pedig a rögtönzendő feleletekre, mint valami szerepre. Minden szó

megfontolt, minden mozdulat előre betanult. Vagy — bocsánatot kérünk a szabályt erősítő kivételektől — legalább is ez a helyzet a túlnyomó esetekben.

Nos, ezúttal elhatároztuk, hogy a sok nagyinterjú után egyszer egy egészen hétköznapi beszélgetést tárunk az olvasó elé. Ennek a célnak érdekében orvul támadtunk rá kiszemelt áldozatunkra, a kitűnő Bilicsi Tivadarrá, hogy egyetlen pere ideje se legyen gondolkodni és megeenzurázni a mondani-valót. Néhány percre elraboltuk a kollégáival folytatott kártyapartiról és az öltöző sarkában lecsaptunk rá:

— Mint tudjuk, régi vágya, hogy ne csak komikusnak tekintsék. Nos, komolyan veszik már?

Bilicsi Tivadarral

a komikus vágyáról, az érzékenységről, a konjunkturáról és a nyugdíjas színészekről

— Színpadrátépésemkor mindig nevetnek, mert azt hiszik, csak komikus szerepet játszhatom. De ha látják, hogy komoly a szerep, megkomolyodva hallgatnak. Legalább olyan öröm a színész számára, ha komolyan figyelik a játékát, mintha a legnagyobb nevetést csíholja ki a publikumból.

— Mióta vágyik komoly szerepekre?

— Eredetileg is komikusnak készültem. Eleinte ez ki is elégtelt, de aztán féltem a beskatulyázástól. Mert ez korunk legnagyobb hibája. A közönség ma csak ránéz egy plakátra és az azon felsorolt nevek alapján már pontosan tudja, mit fog kapni. Régebben olyan hatásos szerepeket írtak; ma csak a színész egyénisége csinálhatja meg a sikert.

— Szóval nincs megelégedve mostani szerepeivel?

— Nem vagyok megelégedve velük. Különbözik is minden komikus örök vágya, hogy komoly szerepeket játszhasson!

— Mit szól az emberek érzékenységéhez, a sok tiltakozáshoz?

Bosszúsán legyint:

— Az író nem társadalmi osztályokat rajzol, hanem egyes embereket. Kötelessége, hogy mindenféle típust megmutasson; rosszat is! Ha semmiféle társadalmi osztályhoz nem nyúlhat hozzá, öndugójába dől az egész művészet.

— Tiltakoztak már valamelyik szerepében valakinek a kifigurázása ellen?

— Egyszer egy maszkom állítólag hasonlított egy népszerű közéleti méltósághoz, akkor meglátdattak. De a maszkol nem változtattam meg!

Kapásból adjuk fel a kérdéseket.

— Véleménye szerint árt-e a konjunktúra a színművészetnek?

— Nem hiszem. Legfeljebb talán egy-egy írónak, aki a hosszú darabszerűség miatt nem tud színrekerülni.

— Végül a sablonos kérdést se kerüljük el: mik a tervei?

— Az öreg nyugdíjas színészek érdekében akció indult. A sajtó már megemlékezett a hétfő délutáni előadásokról, amelyeknek a jövedelmét az 5 javukra ajánlják fel. Nekem is felmerült egy tervem: a rádióban előadássorozat hangzott el ismert kritikusaink tollából, nagy halott színészeinkről. Ezeket a tanulmányokat most ki fogjuk adni könyv alakban. A bevételt a nyugdíjas színészeknek juttatjuk. Meg is érdemlik a támogatásunkat, mindenképpen gondoskodnunk kellene róluk, hiszen nekik köszönhetjük, hogy egyáltalán itt vagyunk, hogy itt tart a magyar színészet...

Ezzel a szép akkorddal a magunk részéről be is fejeztük az interjút; Bilicsi azonban még elmeséli egy másik tervét is:

— Egy német rendező hibta fel nemrég arra az igazságra a figyelmemet, hogy nekünk színészeknek kellene kiválasztanunk azt az anyagot, amit játszani akarunk. Mi tudjuk, meddig terjed az erőnk, mi felel meg képességeinknek. Most tehát szerepeket keresek. Régi regényekben kutatok nekemvaló filmtéma után...

Érdekes. Valószínűleg követőkre is talál. Sőt, az is lehet, hogy a szelíd komikus, a komolyságra vágyó Bilicsi Tivadar forradalmat csinál...

Hj. K Gy

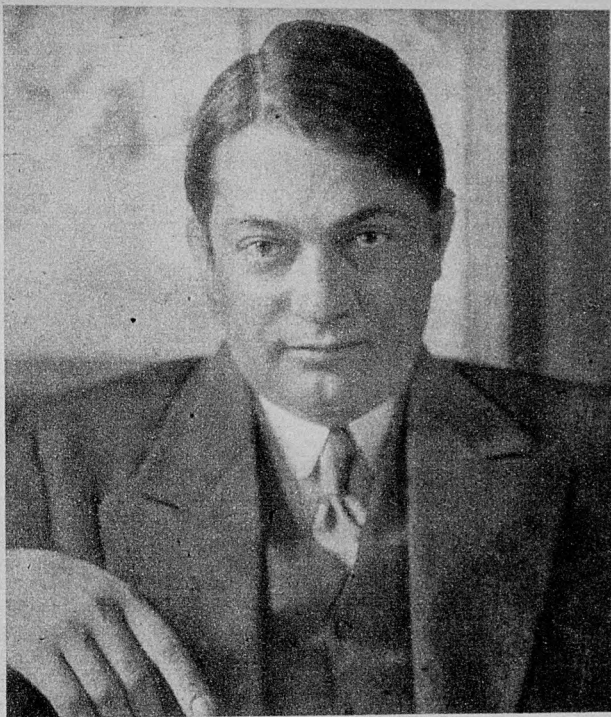
Diákom: Ady Endre

Petri Mór, Ady volt tanárja
beszél Ady Endréről

Huszonöt esztendővel ezelőtt hűnyta le szemét a magyar sors tragikus életű látnoka, zseniális költője, Ady Endre. Az elmúlt negyed évszázad alatt eltisztultak a viharok bús magyar szellemarca körül s ma nincs ember, aki Adyban meg ne látná a magyarság egyik legnagyobb költőjét.

A mult század hangulatát őrző patinás kávéházban minden nap megjelenik egy kedves, fehérszakállú öreg úr: Petri Mór, a nyolevan felé járó költő, aki egykor Ady Endrének tanára volt. Az öregúrnak a közeljövőben könyve jelenik meg „Diákom, Ady Endre” címmel. Most, amikor megkértük, hogy a negyedszázados évforduló alkalmából beszéljen egykori tanítványáról, Petri Mór visszaemlékező tekintettel kezdi szavait:

— Zilahon tanároskodtam és ugyanakkor én szerkesztettem egy ideig Kovalovszky

(Székely Aladár felv.)

Miklóssal a „Szilágy” című lapot is. Ady Endre az én osztályomba járt. Eleven, nyitlenszű gyerek volt, akit minden érdekelt s az egész osztályban nagy szeretetnek örvendett. Ötödikes volt, amikor az osztálynak tetszészertintű szabad dolgozatot adtam feladatul, Ady izgatottan érdeklődött, hogy lehet-e vers is a dolgozat? Engedélyt adtam erre és a kisdíák egy nagyon ügyes költeményt nyújtott be hozzám. A verset igen megátcserém s előbb tekézőltem az iskolai önképzőkör „Ifjúság” című lapjában, majd leadtam a „Szilágy”-ban is. A vers annyira tetszett, hogy Ady jutalomként megkapta tőlem a „Bulgárok története” című könyvet.

Az ősz Petri Mór mosolyogva folytatja:

— Adynak én akkor egy kicsit költői ideálja is voltam, hiszen nekem már akkor egész sereg versem jelent meg a fővárosi lapokban. Nem egyszer tapasztaltam, hogy a gimnázista kisdíák versein megérzik a Petri Mór-versek hatása. Igyekeztem irányítani őt, fejleszteni oroszlánkórmét, önállóságra vezetni. Hálás és jó diák volt Ady Endre. Későbbi pesszimizmusának, sőtélenlétásának azonban nyoma sem volt benne. Sok tréját csinált, örömmel játszott az iskola műkedvelői között a színrekerült kis darabokban. Olyan ügyes volt itt is, hogy színésznek is jó lett volna.

— Mi a véleménye Ady Endre egykori tanárának az úgynevezett Ady-vitákról?

— Ady-vita? Ady zseni volt, hiába kapálódzik e rang ellen bárki. Az idő igazolta a legjobban Ady Endre költészetének jogosultságát. A magyarság örök időben büszke lehet Ady Endrére.

Ennyit mond csak Petri Mór Ady Endre egykori tanára, aki a legelsőik között volt Ady tehetsége felfedezőinek. Az idő nemcsak Adyt igazolta, hanem Petri Mórt is, akinek pedagógiai, költői tehetsége a magyarság legnagyobb zsenijét indította el fényes útjára.

György László

Petri Mór (Halmi felv.)

Pesten még nem játszottam jó asszonyt!

— MONDJA SZILÁGYI SZABÓ ESZTER, A DÉMONNAK ELKÖNYVELT VIGJÁTEKI SZINÉSZNŐ

Gyakori vendégei vagyunk Szilágyi Szabó Eszternek. Utoljára egy vagy két esztendeje voltunk nála látogatásban. A házra és az emeletre tehát még jól emlékszünk, csak a lakás tűnik idegennek. Nem csoda — a művész nő nemrég „tetőtől talpig” átalakította otthonát. Ez megtörténik a legjobb családokban is; a frappáns és a merész csak az ebben az újításban, hogy nem is újítás, hanem — hogy mondjuk csak — régítés. Szilágyi Szabó Eszter ultramodern lakását antikákká varázsolta. Az egyik szobában fagerendák borítják a mennyezet egyrészét, a másikat barátságos kandalló teszi meghitté, a harmadikban... a harmadikban pedig megkezdjük az interjút, mert nem vagyunk lakásszakértők.

— Térjünk vissza egy kicsit legutolsó színpadi szerepére, a „Köd”-re...

— Nem lehetne azt inkább elködsíteni? — kérlel, majd komolyan teszi hozzá:

— Bár én szerettem azt a szerepét, annak ellenére, hogy meglehetősen ellenszenves nőt kellett alakítanom benne!

— Hagyjuk a multat, beszéljünk a jövőről... Tervei?

— Mostanában megyek le Zomborba, Szabadkára és Ujvidékre, ahol eljátszom Cecil szerepét a „Kék róka”-ban. Ez a szerep volt mindig a leghőbb vágyam, imádkoztam, hogy egyszer eljátszhasam és erre a multkor megkérdezték, hogy vidéken volna-e kedvem fellépni benne? Persze örömmel kaptam az ajánlaton...

— Film?

— Nemrég fejeztem be a „Lejtőn” című filmet.

— Mit játszik benne?

Hamiskásan mosolyog:

— Egy asszonyt, aki csúszkál!

— Szereti a démon-szerepeket?

— Nem. Vidéken már rengeteg jó asszonyt játszottam, Pesten még soha. Egyébként a legszívesebben

— A kedvence babám

zi a
ére,
zen-
nom
tat,
...
k le
és
som
ká”-
díig
koz-
has-
meg-
vol-
ane?
az

be a
?
g:
aki
sze-
már
zot-
oha.
ben

— Szenvedélyes olvasó vagyok!

vígjátékban szerepelek. Hiszen eredetileg vígjátéki színésznőnek is készültem!

Sz. Sz. Eszter nehéz interjúalany. Más színésznő bizonyos idő múlva belemelegszik a beszélgetésbe és már magától mesél, ő azonban szabatos válaszokat ad és várja a következő kérdést. Szinte kézenfekvő hogy megkérdezzük:

— Szeret interjút adni?

Ez volt a „Szézá”, nyílj meg!”-kérdés! Egyszerre megered belőle a szó, csakhogy erre ne kelljen válaszolnia. Elmondja, hogy az Új Magyarban még nem játszotta le a száz estét; hogy a bécsi filmszerződésnek, amely karácsonykor lett volna időszzerű, egyelőre nem tehet eleget, az ezirányú tárgyalások bizonytalan időre félbeszakadtak; hogy most látta az „Első”-t, amelyben főleg Dayka, Páger és Juhász tetszettek neki; hogyha nem lett volna színésznő, már régen férjhez ment volna és legalább öt leánya

— Szeretem a szép szobrokat és képeket

volna, különböző nagyságban, mint az orgonaspók — node ami késik, nem múlik; végül, hogy habár állandóan félig-meddig ellenszenves alakokat kelt életre a színpadon, mégis úgy látja, hála Istennek, hogy népszerű és szeretik.

— Szereti a népszerűséget? — térünk vissza kérdésünkre. — Szeret interjút és autogrammot adni?

Ezúttal is csak a második részre felel:

— *Előrebocsátom, hogy mindenkinek küldök képet, aki hozzám fordul. De, ha saját külön magánvéleményemet kérdezi az autogrammról, akkor butaságnak tartom!*

Ezt nem is csodáljuk. Hogy szeressen autogrammot adni az a színésznő, akinek ilyen hosszú neve van?!...

IIj. Kőváry György

— Imádom a jó lemezeket!

— Nagyon okos találmány a telefon

MŰVÉSZŰR, SZABAD AZ ÍRATOKAT?!!

Dani bá' — cibiben

Legkedvesebb szórakozása közben

Kép a Nemzeti Színház „Wallenstein” előadásáról

István Földes
 Születési helye: Návod
 Születésnapja: oct. 14.
 Névnapja: márc. 9.
 Vellése: unit
 Lakás: 112. Kalmár tér 10.
 Párjézott, nős-e: igen
 Van-e gyermeke: van
 Hajazina: diverz
 Magassága: 175 cm.
 Sulya: 70 kg
 Kedvenc darabja, a-iben játszott: „Gánk bán”
 Kedvenc filmje, a-iben játszott: „És a vakok látnak”
 Ki fedezte fel és hol kezdte pályáját: Eről nem tudok. — Nemzeti Színház
 Mi volt első kiugró sikere: Nem tudom
 Hol végezte iskoláit és hol élt fiatal korában: Székesfehérvár, Székesfehérvár, Székesfehérvár, Székesfehérvár
 Mi akart eredetileg lenni: bíró
 Legkedvesebb szórakozása: színházlátogatás
 Legszébb színdarab, amit látott: „Földindulás”
 Legszébb film, amit látott: „Élvár”
 Legszébb könyv, amit olvasott: „Eledort falu”
 Kedvenc írója: Hodolányi, Szabó László, Török, Szabó László
 Kedvenc zeneszerzője: Hagan a székely nőr
 Kedvenc virága: rózsa
 Kedvenc kőnléje: erdei forrásvíz
 Kedvenc tánc: smuc
 Kedvenc ruhazsine: barma
 Kedvenc sportja: tenisz
 Kedvenc állatja: ló
 Kedvenc étel: leves
 Kedvenc cigarettája: nem dohányzom

István Földes

„...és a vakok látnak” című filmjében

Mindenért fizetni kell

Roger Ferdinand színművének bemutatója
a kolozsvári Nemzeti Színházban

A kitűnő francia vígjáték főszereplője egy szerencsétlenségben felnőtt, mogorva, egyoldalú és szigorú főügyész, aki nem ismeri az élet hullámos játékát, aki a kis emberi ügyekben sem gyakorol elnézést és nem ismer megbocsátást. A darab alap-tétele alkalom arra, hogy az író a „mindenért fizetni kell”-be süríthető kissé vulgáris ízű, mégis valóságos bölcselést s annak érvényét jól pergő játékokban bemutassa.

A *Mindenért fizetni kell* valóban autentikusan francia szellemű, szemben a sok csak franciás másolattal. Igazi szellemes és jóízű komédia, mely rávillant a társadalom konvencionális nyűgében élő ember szíve és lelke mélyén kavargó mélységre is.

vészi tudásának. Utána mindjárt Capet esküdtszéki bíró megszemélyesítőjét, *Várady* Rudolfnak alakítását kell kiemelnünk. Fellépte a tegnapi bemutatón őszinte sikert hozott. *Krémer* Mar-

Tompa Púti
aranyos francia figurája

Jolán Beergas-Larue-né megszemélyesítője a tőle megszokott egészséges humorával nyújtott sikeres alakítást. Jó volt *Kollár* Mária Angeline-nek, a megosztosodott vénkisasszonynak szerepében. *Tompa* Sándor Alexis-e sok vidám percet szerzett. Eredeti, sajátos és önálló volt. S volt „légkör”. Nagyon tehetséges volt *Bodó* György Pierre-je. Mióta többet foglalkoztatják, sokat fejlődött. Kisebbszerepében *Csóka* Józsefet kell kiemelnünk. Jó volt *Flóra* Jenő abbéja és *Vörös* Ilona Antoinette-je.

Az előadást *Tompa* Miklós rendezte. Szerencsés kézzel tudta biztosítani az együttes összjátékát. A díszleteket *Varga* Mátyas tervezte. A közönség sokszor hívta a függöny elé a szereplőket és a darab magyarra átültetőjét, *Heszke* Bélát.

Szabó István

Bodó György
és Kubányi György

gitot *Rémis*olné szerepében először láttuk prózai darabban s mint ilyen, kellemes meglepetéssel szolgált közönségének. Finom megjelenésével és választékos modorával hűen és hitelesen alakította a különben is rokonszenves szerepet, amely jól illett egyéniségéhez. *Garami*

Csóka József, Kubányi György
és Várady Rudolf

A fordító *Heszke* Bélának sikerült olyan darabot vinnie a magyar közönség elé, amely jellemző a francia szellemre s egyúttal előnyösen képviseli műfaján keresztül a modern francia irodalmat is. Fordítása pedig elsőrangú írói munka.

A szigorú jellemű, kiméletlenségig hajlíthatatlan magatartású *Germain* Haudecouer főügyész szerepében *Kubányi* Györgynek nyílt alkalmá arra, hogy ismét tanujelét adja sokoldalú mű-

A „Mindenért fizetni kell” ősbemutatójának szereplői: Bodó György, Vörös Ilona, Krémer Manó, Flóra J., Heszke Béla, a darab fordítója, Kollár Mária, Garami Jolán, Kubányi György (Fotofilm)

A25. Kívánsághangverseny

Nagy sikere volt a magyar művészek jubiláris, huszonötödik kívánsághangversenyének, melyet a sebesült honvédek javára rendeztek. A kívánsághangverseny négy illusztris szereplője: Szörényi Éva, Nagy István, Berky Lill, Sárdy János

(Kublin képek)

Öt perc – Kántor Bélával

A fiatal magyar művészek között az elmúlt néhány esztendőben Kántor Béla egyike lett a legismertebb neveknek. Szavalóestjein, fellépésein a közönség mindig zsúfolásig megtölti a termet. Népszerűségét egyéni hangjának, mélyen átértett előadónövészetének köszönheti.

— Örül a sikerének?

— Örülök, de nem tesz elbizakodottá — jeleli szerényen. — Nálam a vers-

mondás mindig komoly élmény, én egy-egy versen hónapokig dolgozom, míg a közönség elé állok vele. Tudom, hogy népszerűségem főleg a magyar költők remekeinek köszönhető, így hát őket akarom minden

erőmmel szolgálni továbbra is. Én csak magyar költők verseit szavalom, így érzem kötelességemnek hivatásomat.

— Ugy tudjuk, nagy sikere van prózai előadásainak is.

— Ennek különösen örülök, mert érzem a mélységes megfigatottságot, az élmény visszaverődését, amelyet például egy-egy bibliai rész elmondása jelent. Különösen nagy öröm munkásközönség előtt szavalni. Ez a közönség igen mélyen reagál Petőfi, Ady, Arany, József Attila, Mécés László, Szabó Lőrinc műveire. De általában a közönség minden rétege nagy érdeklődést mutat a szavalóestek iránt. Különleges érdeklődéssel fogadják az orgonamuzsikával aláfestett előadásaimat. A siker jólesik, de a legfontosabb számomra mégis a magyar költészet szolgálata.

Rokonszenes, fiatal művész Kántor Béla. Szerény, hívő és tehetséges: megérdemli a sikereit.

(—)

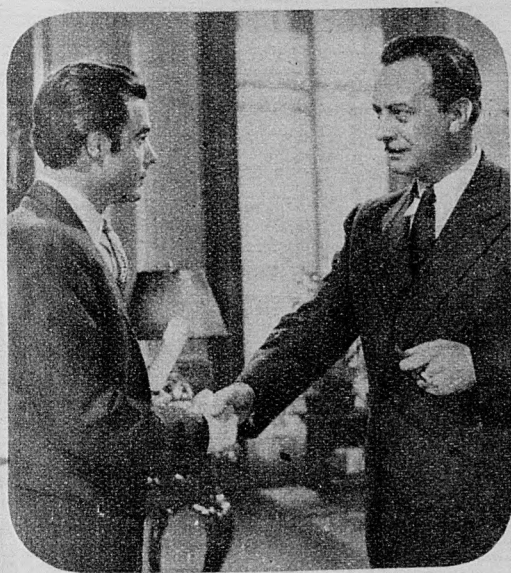

Kántor Béla szaval

KALOTASZEGI MADONNA

Erdély legszebb tájain, a világhírű népviseletéről nevezetes Köröslőn, a Borszéki-havasokban és Kolozsvárott készítette el az Erdélyi-Kárpát film idei reprezentáns nagy magyar filmjét, a Kalotaszegi Madonnát, amelyet a velencei filmvilágversenyre szántak. Szépeddin Seffket költői filmregénye egy esodálatosan nagy szerelem története s három főszereplője Adorján Éva, Sárdy János, Petrovich Szvetiszláv, akik mellett Rajnay Elli és Tompa Puffi vezetésével a kolozsvári Nemzeti Színház több kiváló művésze jutott fontos feladathoz. A film zeneszerzője Buday Dénes, rendezője Rodriguez Endre.

Sárdy János és Petrovich Szvetiszláv

Adorján Éva és kis eselédje

(Oláh Kató felv.)

LOHR FERENC:

A jövő film anyaga

A filmszalag celluloid alapanyaga sokféle előnyös műszaki tulajdonságot mutat. Átlátszó, hajlékony, szennyeződésmentes, használatban igen kevésbé zsugorodik, lyukasztásainál fogva pergőn, vagy egyenletesen továbbítható, sok száz előadásban megbízhatóan vetülhető. Ilyen anyag az ú. n. nitrocellulóza, vagy népszerűen celluloidszalag. E sokféle előny mellett azonban van a filmben valami igen kellemetlen, nagy veszély is, a gyúlékonyság. A tekeres zárt térben és levegőn, hősugárzó test közelében, vagy erős napsütésben, már 140° C-ra felhevítve hirtelen lángra lobban, hevesen égni kezd, fojtó gázokat termel és nem oltható el. Nem kell nyílt láng a meggyulladáshoz, elég az, hogy a film megálljon a vetítőgépben, a biztonsági zárólap fennakadjon, a film azonnal lánggal ég, fel- és lefelé egyszerre. Ilyenkor csak a gépész létekeljenléte akadályozhatja meg a tüzet, ha van annyi ideje, hogy eltépi a filmet. Egy felvonás kb.

300 méter hosszú, de egyberagasztanak két, sőt — helytelenül három — felvonást is, vagyis a gépbe fűzött tekeres legalább 600-méteres. Szabály szerint a meggyulladt tekeres az előkészítelt vízes pokróccal kell megragadni és a gép mellé helyezett, vízzel telt vödörbe dobni. Víz alatt tovább ég ugyan a film, de nem lángol és nem fejleszt romboló hőséget. Az égő film gázai megfojtják az élőlényeket és igen könnyen robbannak. Jellemző az a kísérlet, hogy a meggyújtott tekeres mély gödörbe ásva, 24 óra múlva szabaddá téve, ismét lángra lobban és hevesen égni kezd. Égés közben igen erős hőséget fejleszt. Egy nemrégiben Budapesten történt tüzeset alkalmával érdekes volt megfigyelni a falak ellenkező oldalán is fellépő erős hőséget, amely megpörkölte a másik szobában lévő tárgyakat is. A falba épített csöveken pillanatok alatt átfutottak a fojtó gázok és a „szúróláng” néhány másodperc alatt már a folyosón is leolvastotta az ajtók festékét. Az égés sebességére jellemző, hogy a film ötször sebesebben ég, mint ugyanolyan mennyiségű papiros. Gondolni is rossz arra, mi volna, ha nagyobb tömegű film egyszerre meggyulladna, mert teljesen hatás nélkül volna a vízsugár, hab, vagy a többi megszokott hűtő és oxygénelőadó oltoanyag, a meggyulladt tekeresek menthetetlenül továbbégnének.

Elképzelhető milyen vigyázatosan bánnak a filmmel mindazon munkahelyeken, ahol a tekeresekkel dolgoznak. A nyersfilmgyárak épületei között nagy teret hagynak, a tűzveszélyes emulziós folyadékok, folyós nitrocellulóza szállítását, öntését különleges előírások alapján végzik. A filmfelvevő műtermekben tilos gyújtani, dohányozni, nyílt lángot használni és el sem kezdik a filmfelvételeket addig, amíg a filmnegatívot tüzeset ellen nem biztosítják.

Edison 1894-ben készítette első filmszalagját, amely olyan népszerűvé vált és úgy elterjedt, hogy az egységes méretek szerint készült vetítőgépek miatt nem változtattak a filmszalag méretén. A mai „normál”-film ugyancsak 35 mm széles, mint az Edison-féle első filmszalag volt. Alapanyagában persze sok változtatás, javítás történt, amíg a mai fejlettségét, munkabírást elérte. Nagy tűzveszélyessége mégis arra indította a vegyészeket, hogy kevésbé gyúlékony anyaggal kísérletezzenek. Évekkel ezelőtt sokat írtak és kísérleteztek a fémszállal. A fémszállal epizódok szerűen kell vetíteni — mivel nem átlátszó — és így a vetítőgépeket át kell építeni. A fémszállra igen kitűnő, finomszemcsés képeket lehet felvenni, a hang is kitűnő a finomszemese miatt, de a gépek átkonstruálásával járó nehézségek és költségek megakadályozták a fémszáll elterjedését. A kísérletek folyamán a vegyész-mérnökökre került sor, hogy kevésbé gyúlékony filmszalagot gyártsanak. A kísérletekből komoly eredmények születtek.

A keskenyfilmek alapanyaga ma már kizárólag ilyen biztonsági szalag és a házi vetítőink részére csak ilyen nehezen égő filmeket használunk. A 16 és 8 mm-es keskenyfilmek csak nyílt láng érintkezésére gyulladnak meg, nehezen égnek és amint a láng nem éri, azonnal elalszanak. Már hosszú ideje felmerült a „safely-film” használatára való javaslat, de nem valósult meg, mert a nehezen égő szalag mechanikai tulajdonságai nem ütötték meg a nitroszalagokkal már felállított mértéket. Hosszas kísérletezéssel sikerült az új anyag tulajdonságait megjavítani és lehetőséget adni általános elterjedésére. Ha a mai háború nem akadályozta volna a film átállítását, napjainkban már ezzel a veszélytelen anyaggal filmeznénk, nemcsak a keskeny-, hanem a normál méretű filmmel is. A háború után mindenestre várható, hogy törvényesen is előírják a biztonsági film használatát, mindenképp a filmszínházak részére. A kópiákat pozitív-filmre készítik, tehát legelőször a pozitívfilm alapanyagát készítik majd nehezen-égő anyagból és később rátérnek a többi filmfajta nehezen égő anyagból való elkészítésére.

Bizonyára nem általánosan ismert dolog, hogy az új színesfilmek, a Budapesten is bemutatott Münchhausen, Botrány, Lidércfény, valamint a most készülő nagy Ufa-film, az Immensee, már ilyen nehezen égő anyagra készül.

A biztonsági-film alapanyaga acetyl-cellulóza, amely nehezen gyullad meg és csak addig ég, amíg idegen láng éri, különben csak izzik, majd gyorsan elalszik. Ilyen tulajdonságai mellett megnyugtatóan használható lesz majd a jövőben normálfilmhez is.

FELEJTS, HA TUDSZ!

Az áruhában soffőrállást vállaló gróf és a magát gazdája mellett grófnak kiadó komornyik a hőse ennek a multságos vígjátéknak, melyben egy fiatal szerelmespár bújócskája váltakozik a Hans Moser egyedülálló komikuma által felidézett tréfás helyzetekkel. Egy északolaszországi tó festői partján fekvő gyönyörű kastély és egy luxusszálloda ragyogó termei adják a film keretét. A hölgszereplők ruhái felérnek egy békebeli divatrevűvel. A Styria-film három főszerepét Wolf Albach Retty, Carola Höhn és Hans Moser játssza.

FILMKRITIKÁK

Cserezsnyevirág

1860-ban, amikor a filmtörténet játszódik, Tokióban a Yoshiwara az örömek városnegyede, még kőfállal volt körülkerítve. A leányok, akik e városrész lakóivá váltak, továbbra is ugyanolyan tiszteletre és megbecsülésre tarthattak számot, mintha polgári otthonukban maradtak volna. A Maurice Dekobra regénye nyomán készült francia film igen érdekesen és színpompásan adja vissza a Yoshiwara egyáltalán nem frivol, hanem ellenkezőleg szertartásos, az ősi hagyományok betartására alapozott életét. A film hősnője, az előkelő főnemes árván maradt leánya, Kohana is a gésák világába kerül s itt ismerkedik össze a rokonszenves cári orosz fregatthadnaggal, Kolenov Szergejjel. A hadnagy természetesen beleszeret a leányba, akit még valaki más is szeret, éspedig halálosan, fanatikusán: Samou, a szolgálégény kuli. A játék során ennek a három embernek története perog le romantikusán, érzelmesen, de, sajnos, a végén kém-drámai elemekkel terhelve, ponyvaszerűen. A filmnek bizonyára nagy közönsége lesz, ami részben exotikus voltának, gazdag kiállításának s néhány kiváló színész szereplésének tulajdonítható. Elsősorban mint orosz hadnagy Pierre Richard Wielm nyújt kitűnő alakítást, aki hónapok óta látható egyik filmszínházunkban gróf Monte Christo szerepében. Igen kedves filigran színésznő Micsuko Tanaka, aki megfelelő partnert kapott a „Csata” című filmből már ismert Sessue Hayakawa személyében. Hayakawa tudvaleg a japánoknak egyik legnépszerűbb drámai színésze.

Japántárgyú
másod-
osztályú
francia film

Valamit visz a víz

„Valamit visz a víz!” — kiáltozzák az emberek a folyóparton, mire János, a halászmester esónakba száll s egy eszméletlen nőt emel ki a hullámok sodrából. A titokzatos, elbűvölően szép asszony feldúlja a fiatal halászmester és derék felesége boldog családi életét. János elveszti a fejét, majd nem gyilkosságba keveredik s amikor a drámai helyzet pattanásig feszül, a bajtűző asszony, úgy, ahogy érkezett, továtűnik a hatalmas folyam hullámai között. Ismét felhangzik a kiáltás: „Valamit visz a víz!...” A Zilahy-regény filmváltozatának története „időtlen időben és ismeretlen országban” játszódik. A szereplők a mese során majdnem szimbolumokká válnak s ami velük történik, a misztikum ködébe borul. Oláh Gusztáv, Operaházunk kiváló főrendezője, aki a filmet rendezte, elsősorban poétikus akart lenni elgondolásaiban s ezért filmjének hősei lassacskán elvesztik kapcsolatukat a való élettel, légüres térben mozognak, éterikusak, majdnem önmaguk jelképei lesznek. Az egyes jelenetek beállításában kifejezetten a színpadhoz szokottság mutatkozik. Képei többnyire színpadi képek, a remek operaházi diszleteket juttatják eszünkbe gyakran. Oláh Gusztáv még nem tud a film nyelvén beszélni. Alakjai egy síkban mozognak, a felvételgép helyben áll, nem mozog, nem kíséri a szereplőket. Nem „tör be” senki a képek egyhangúságába, színpadszerűségébe. Viszont a felvételek gyönyörűek. Makkay Árpádnak sok szép felvételre nyílt alkalmá, hiszen majdnem az egész eszelekmény a folyó partján, a halászmester tanyáján játszódik. A színészek remekelnek. Jávor egyszerű és erőteljes. Szenvedélye őszinte, elsőpró. Karády valóban titokzatos, esábitó, romantikus, de a végén mégsem tudja elhíttetni, hogy őszintén és őnzetlenül szerelmes lett a halászmesterbe. Pápay Klári filmszerű játéka, közvetlensége meglepő. Alszei Lajos epizódalakítása emlékezetes marad mindenki számára. Különösen az első részben kitűnő, amikor mint tönkrement földesúr, a szívtelen szép asszony áldozata, züllötten betoppan Jávor lakására. Ki kell emelni Koltay Gyula, az öreg halász, Baksa Soós László, az orvos és Sugár Lajos, az ékszerész alakítását. Polgár Tibor kísérőzenéje kifejező, színvonalas. Az újdonság filmszerű fogytékosságai ellenére is tiszta művészi szándékról tanúskodik s egyik értéke múlt évi, igen közepes magyar filmgyártásunknak.

Művészi
Zilahy-film
filmszerű
fogytékosságokkal

Kállay István

A g
közelm
sikerre
Galán
jét. A
par és
állami
lák. A
ját M
magya
Dr. F
inlend
hamar
gyű tó

Mi
tesült
filmsz
Hayw
legutó
szott
haltar
közel
Szajc
háza

Fe
meret
végre
henni
Ér
tött a
Ková
Béla
dána
vigját
jász
ebben

F
nótát
a rá
a do
tája
Mar
sodik

K
a R
szerz
héter
adta
Mar
ganc
lete
vege

Az
házi
mut

Hallo! 225-461!

A gráci városi operában a közelmúltban mutatták be óriási sikerrel Kodály Zoltán „Galántai táncok” című balettjét. A főszerepeket Golti Caspar és Karl Bergest, a berlini állami opera szótistái táncolták. A táncjáték koreográfiáját Martonyi Alfréd, a neves magyar táncművész készítette. Dr. Rudolf Mayer, az opera intendánsa nyilatkozott, hogy hamarosan újabb magyar tárgyú táncjátékot fog bemutatni.

Mint svájci újságokból értesültünk, Hollywoodban új filmsztár tűnt fel. Neve: Rita Hayworth. Az új filmesillag legutóbb Charles Boyerrel játszott együtt a „Tales of Manhattan” c. filmben, melyet közel két hónapja játszanak Svájc legnagyobb filmszínházai táblás házak mellett.

Fedák Sári, akin mint ismeretes, veseműtétet hajtottak végre, a Tátrába utazott pihenni.

Érdekes zenés vígjátékot költött le a Madách Színház: Kovách Kálmán és Csanak Béla darabját. Címe „Két dáma, egy király”. A verses vígjátékot, amely 1300(!)-ban játszódik, valószínűleg még ebben a szezonban bemutatják.

Fülbemázó, szép magyar nótát hallottunk a napokban a rádióban. Címe: Rongyos a dolmányom... A dal költője oly hamar elfogyott, hogy Marnitz Frigyes már a második kiadást nyomtatja.

Közkedvelt műsorszáma lett a Rádiónak a „Vezényel a szerző” c. sorozat. A múlt héten Csanak Béla számait adta elő Fellegi Teri, Szilvássy Margit, Ajlay Andor és Weygand Tibor a szerző vezényele mellett. Az összekötő szöveget Pünkösti Andor írta.

Az orangel római kori színházban tízezer néző előtt mutatták be a „Thais”-t és a „Faust”-ot

A „Királynő esőkje” c. operettet a napokban játszótlák ötvenedszer.

Az egyik bécsi színház március első felében adja elő Jean Létraz francia író „Veni, vidi, vici” című vígjátékát, mely az elmúlt év szeptembe-

Panajott Pál, az új konferansz tehetség

Bálint Zoltán a Balázs—Fráter-est egyik szereplője

Mindszenti István nagy sikereket arat magyar nótalemezeivel (Fekete)

Nagy György két rövid-film forgatókönyvére kapott megbízást (Arten)

rétől a Vidám Színház színpadán szerepel „Ballépés jobbra” címmel. A bécsi bemutató érdekessége lesz, hogy magyar zenével kerül színre. A bécsi színház ugyanis az egyik színházi ügynökségen keresztül lekötölte Hegedűs Tamás kitűnő muzsikáját.

Sallay Teréz, Boross Jolán és Meggyessy Pál a szegedi „Alarcosbál” előadásán (Ruttkai felv.)

A szegedi színház operagruppja szép siker jegyében újtotta fel a héten Verdi „Alarcosbál” c. dalművét, dr. Palló Imre m. kir. operaházi tag vendégszereplésével. Az operát Fricsay Ferenc karnagy vezényelte és Dalnoky Viktor rendezte. A szereplők közül elsősorban Palló Imrét kell kiemelnünk, ki René szerepében remek játékkal kifinomult bariton hangjával valóban kiérdemelte a közönség őszinte elismerését. Ulrika jósno szerepét Boross Jolán pompás mezzoszoprán hangján bámulatos vívőerővel győzte.

Soós Katalin énekelt Amáliát drámai erejű csodálatosan tömör és tiszta szárnyalású szopránjával. Az apród Oszkár szerepét Sallay Margit játszotta. A nagyszerű együttest Rissay Pál zengő basszusa, Saádi Edül, Madarász, Szentornyai és Czimer István ügyes beilleszkedése kerékkeltte ki. Meg kell említe-

nünk még a kórust is, kiknek tagjai szintén dícséretreméltó teljesítményt nyújtottak a közönségnek.

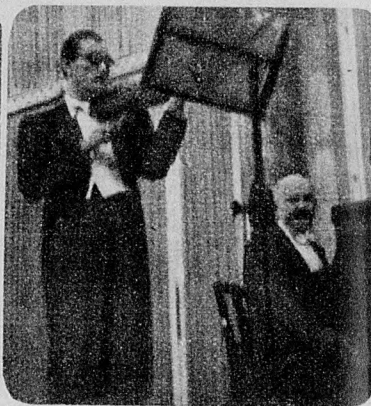

Dr. vitéz nemes Herésy Placsek Rezsőt a kormányzó tanügyi főtanácsosi címmel tüntette ki

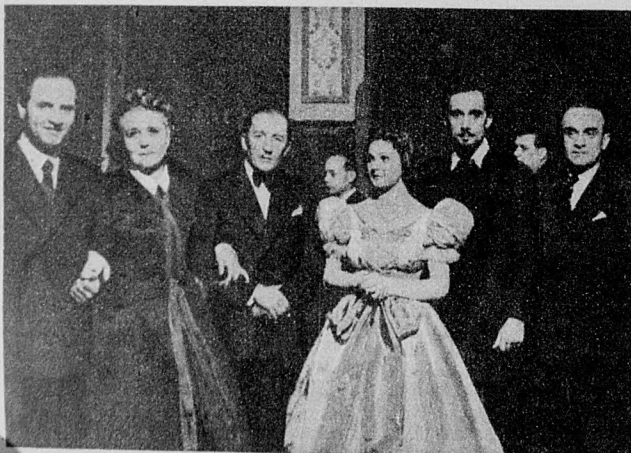
A rémhírek korszakát éljük a színházi világban is. A Felvidéken és Erdélyben Szelezcky Zita halálhírét terjesztik. A művész, aki százával kapja az aggódó és érdeklődő leveleket, sőt részvétnyilvánításokat (!), ezúton nyugtatja meg rajongóit, hál' Istennek semmi baja nincs és remekül érzi magát.

*

Tavaly hosszú hónapokon át szerepelt Budapesten a Gladys és Kusserow táncospár. Hans v. Kusserowot később Röck Marika partnereként egy revüfilmben is láthatuk. Nemrég halálhírét költötték. Most ismét Pesten szerepel Gladys, aki megcáfolta a hírt és elmondta, hogy férje katonai szolgálatot teljesít.

Dohnányi Ernő és Zathureczky Éde együttes hangversenye eseménye volt az évadnak (Kublin kép)

A szerzők és a főszereplők a Kassai Nemzeti Színház „Petőfi” előadása után

Bibó I.
nagys
dium

A
nagy
Gira
cia
jelen
két
ban
„Sel
tend
ház
ben
nem
az e
kom

A
térő
fut
A t
szin
szin
egy
meg
do
ma
sze
ma

S
Op
nen
olv
egy
és
kel
do
„S
ná

Ber
silk

Bibó Lajos „Napfoltok” című nagysikerű drámáját a Stádium könyvvalakban is kiadta (Arten kép)

A francia irodalomnak nagy gyáza van. Jean Giraudoux, a modern francia irodalom egyik legjelentősebb alakja hatvan-két éves korában, Párizsban elhunyt. Giraudoux „Sellő”-je az elmúlt esztendőben a Nemzeti Színház egyik legjelentősebb bemutatója volt. Halála nemcsak a francia, hanem az európai irodalomnak is komoly vesztesége.

A Pesti Színházban estéről-estére nagy sikerrel fut a „Fecske és denevér”. A telt házak ellenére a színház márciusban valószínűleg mégis tart még egy bemutatót. A darabot még nem választották ki, de valószínű, hogy egy magyar és egy francia szerző műve között dől majd el a választás.

Szabó Ilonka, a m. kir. Operaház tagja bizonyára nem kis bosszankodással olvasta a lapokban az egyik zenés kávéház hirdetését, amely jókora betűkkel adja közönségének tudomására, hogy esténként „Szabó Ilonka” énekel nála. Mondanunk sem kell,

Benedek György festőművész sikerült portrét festett Karády Katalinról (Áldor kép)

hogy ez a Szabó Ilonka nevű dízőjelölt nem azonos az igazi Szabó Ilonkával, az operatőrogatók és a rádióhallgatók remekhangú kedvencével.

Turi Turgonyi András, a tehetséges fiatal író „Vizhordó leány” címmel új regényt írt, amely a napokban jelenik meg Takács kiadásában. A kitűnő író egyébként most fejezte be vígjátékát is, amelyet Csodó Pállal, a „Zsuzsó” nagysikerű szerzőjével írt közösen. A darabot a Vidám Színház kötötte le előadásra.

Turi-Turgonyi Andrásnak regénye jelenik meg a közeli napokban

Hoffmann Ferenc, az ismert magyar művészbartánerkereskedő 2000 pengős jutalmat tűzött ki a tavaszi kiállítás legjobb „Madonna”-jának megjutalmazására.

A kassai Nemzeti Színház nagy sikerrel mutatta be Cserháti Lajos és Szerdahelyi János Petőfi című darabját. Az ősbemutató után a darabot több vidéki színpad tázi műsorra.

Góbbi Hilda és Major Tamás a „Légy jó mindhalálig” című Mórtez-űarabban (Merei kép)

Bördy Bella Péselt a „Tábornokné”-ban vendégszerepelt

K E D D

február 8

BUDAPEST I.

- 6.00: Űzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
6.25: Ébresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Német, román, szlovák, ruszin és szerb híradás.
8.35: Délelőtti muzsika.
10.00: Hírek
10.15: A Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Ernőházi Vilmos: Ferkó-induló; 2. Schmelting: Magyar rózsák, keringő; 3. Pazeller: Mátyás-induló; 4. Johann Strauss: Bor, dal, asszony, keringő; 5. Král: Kék dandár-induló; 6. Lehár: Arany és ezüst keringő; 7. Herkulesfürdői emlék, keringő; 9. Yoshitomo: Japán lámpatánc; 10. Sándor Jenő: Horthy Miklós katonája vagyok, induló.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
11.15: Sovinszky László szalonzeneke. 1. Hámosi Béla: Első szerelmes levél, keringő; 2. Gastaldon: Tiltott dallam; 3. Kemény Ákos: Autógalopp; 4. Szerdahelyi János: Szerenád; 5. Sándor Jenő: Erdélyi hangulat.
11.40: Divattudósítás.
12.00: Harangszó. Himnusz.
12.10: Szórakoztató zene. 1. Kormann: Népünnepély, nyitány (berlini rádió zenekara, vez. Hans-Ludwig Kormann); 2. Csajkovszkij: Nem tudja senki, mennyire fáj (Herbert Ernst Groh); 3. Marchesi: Az eleven ördög (Erna Sack); 4. Denza: Végzetes szemek (Stracciari); 5. Rosas: A hullámokon, keringő (orgona és zenekar, vez. Schleger); 6. Hannákainen: Dal Maria Lízához (Erikki Elrto); 7. Hubay: Minek turbékoltok (Szaboleska Mihály verse, Marjay Erzsébet); 8. Carosio: Ritorna (Olivieri-zenekar); 9. Pressel: A Weser mellett (Gerhard Hüsch); 10. Dvorzsák: Humoreszk (orgona: Marcel Palotti); 11. Arditi: Szőlj, keringő (Galli-Curci); 12. Lehár: Luxemburg grófia, részlet (szimfonikus zenekar); 13. Ugo: Mesék a szerelemről (Franz

Völker); 14. Bokréta Huszka műveiből (Gyurkovics Mária és Sárdy János).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés
1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István 1. Dohnányi: Simona néni, nyitány; 2. Laurisn Miklós: Ludas Matyi, szvit; 3. Kern-Molnár gyűjtése: a) Amott kerekedik; b) Szerenád; c) Katonanóta (Csongor István); 4. Viski János: Két magyar tánc.

2.30: Hírek. Műsorismertetés.

3.00: Rendőrzene. Vezényel Bánfalvi Miklós. 1. Rust: Nevelő élet nyitány; 2. Jessel: Ólomkatonák díszmenete, induló; 3. Huszka: Aranyvirág, egyveleg; 4. Grieg: Manók tánca; 5. Bayer: Babatündér, tipegő; 6. Rót István: Magyar induló.

Közben

3.30: Gyermekdelután. Marika főzni tanul. Irtá Sálolné Hoppe Margit. Zenejét szerzette Hoppe Rezső. Előadják a gyermekszereplők Harsányi Gizl vezetésével.

4.20: Debussy: Iberia, szvit (Conservatoire-zenekar, vez. Piero Coppola).

5.00: Orlay tánczenekar játsszik.

5.40: Móra Ferenc-émléket. Közreműködik Basillides Mária, Ónody Ákos és Kovrig Emil.

6.25: Tutsek Ilona és Tutsek Piroška énekkettősöket ad elő.

6.50: Hírek.

7.00: Pertis Pall cigányzenekara muzsikál.

7.40: A lakásügyi ankétról beszél Márffy Ede egyetemi tanár.

7.55: Tündérkirálynőm légy a párom. Rádióegyveleg. Összeállította és a rádiózenekart vezényli Fridl Frigyes. Közreműködik Gyurkovics Mária, Farkas Ilonka, Csongor István, Laurisn Lajos, Nagypál László és a Budapesti Kamarakórus Paulovics Géza dr. vezetésével.

9.10: Magyar hárfá — magyar lant. A csöndes század. Közreműködik Lehotay Árpád és Molnár Imre dr. Lanton kísér Kovács Barna.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.

10.40: Nagy mesterek — örök művek. 1. Schubert: Esz-dúr zongorahármas (100. mű, Adolf Busch (hegedű), Herrmann Busch (gordonka), Rudolf Serkin (zongora); 2. Mozart: D-dúr szimfonia (Köchel: 504., bécsi filharmonikusok).

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 239.5 m

5—5.40: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

6.30: Mezőgazdasági felőra.

7.00: Varga Tibor hegedűest-jének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Közreműködik a Filharmóniai Társaság kamarazenekara, vezényel Rajter Lajos. Zongorán kísér vitéz Pongrácz István 1. Tartini: d-moll hegedűverseny; 2. Mozart: G-dúr hegedűverseny (216. sz.); 3. a) Ottó Ferenc: Szonatina; b) Takács Jenő: Lassú és friss; c) Geszler György: Bűgöcsiga; 4. Ravel: Cigány; 5. a) Rossellini: A forrás; b) Principe: El Campiolo.

A szünetben kb.

7.50: Egy régi pesti figura. Morlin Adorján beszél Bizayról. (Félovásás.)

9.00: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. Közreműködik Martin Djemil, martinophonnai. 1. Pausperti: Katonaellet, nyitány; 2. Fries Károly: Miért fáj a szív (Martin); 3. Sándor Jenő: Álmodó Tiszpart (Martin); 4. Komzák: Müncheni keringő; 5. Kacsóh: Rákóczi megtérése (Martin); 6. Dientz: Lillomszál (Martin); 7. Komzák: Badeni keringő; 8. Nagy Frigyes: Balettszvit.

10.00: Veress Károly elgányzenekara muzsikál.

10.40: Hírek.

KISÉRLETI ADÓALLOMÁS 415.5 méteren

5.30—6.55: Gondülőző derű.

KASSA

- 6.00: Budapest I. műsora.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
12.00: Déli barangszó, himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
3.30: A törvényszék mosolya. Gábris István előadása.
3.45: Buday Béla cigányzenekara muzsikál.
4.15: Ruszin hallgatónak. „Tél.” Hanglemezek összekötőszöveg-gel.
4.45: Budapest I. műsora.
5.00: Budapest II. műsora.
5.30: A Kassai Szalonzenekar műsora.
6.05: Kiket adott a Felvidék a magyarságnak: Kerényi Frigyes. Kisbán Emil dr. előadása.
6.20: Orosz Julia énekel.
6.50: Budapest I. műsora.
7.00: Művészlemez.
7.40: Budapest I. műsora.
10.10: Budapest II. műsora.
10.40—végig: Budapest I. műsora.

SZERDA

február 9

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
 6.25: Ébresztő. Torna.
 6.45: Reggeli zene. Közben
 7.00: Hírek. Közlemények.
 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.
 8.35: Délelőtti muzsika.
 10.00: Hírek.
 10.15: A Budapest honvéderősztábla zenekara. Vezényel Pongrácz Géza.
 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
 11.15: A rádió kamaragyüttese. Tagjai: Gémes Irén, Párossi Pál, Kocsis József, Kocsis László és Frank Lajos. 1. Dvorszák: C-dúr hármas (74. mű); 2. Beethoven: Zongorahármas (121. mű).
 11.40: József és Marel. Szemere György elbeszéléséből. Felolvasás.
 12.10: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. Közben
 12.40: Hírek.
 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
 1.30: Honvédeknek üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
 2.00: Légierők zenekara. Vezényel Doroszlai Károly.
 2.30: Hírek. Műsorismertetés.
 3.00: Szórakoztató muzsika. 1. Cherubini: Dalom a szélhez (Enzo de Muro: Lomanto); 2. Melichar: Kacagó, keringő (Erna Sack); 3. Mariotti: Tangó (Emilio Livi); 4. Lehár: szerená (Gézy Barnabás zenekara); 5. Schmidt: Noked, dal (Lucienne Boyer); 6. Fehér István: Csillagos hajnalon (Kalmár Pál); 7. Szádi István: Holnap este (Simor Erzs); 8. Lincke: Örüljétek az életnek, egyveleg (Heynnégyes); 9. Jary: Kék huszárok, részlet (Zarah Leander); 10. Borgmann: Légy a királynőm (Franco Lary); 11. Mancini: Emlékezés (Myriam Ferretti); 12. Buday Dénes: Tábornokné — Most mindennek vége (Simor Erzs és Nagyajtai György); 13. Llossas: Tangó bolero (Nagykovácsi Ilona); 14. Bachmann: Fox a Nagy per c. filmből (Widmann tánczenekar). Közben
 3.30: Az igazi frásztudó. Szenzei László beszél Apáczai Csereőről. Felolvasás.
 4.15: Muzsikáló zenei lexikon. Böhm László előadása. Címzavak: Franco Alfano, Hugo Alfven, Charles Alhan, Allaga Géza.

- 4.45: Időjelzés, hírek.
 5.00: Irom a levelem Balog Mariának... Nagy Izabella és Orbán Sándor énekel, kísér Farkas Béla cigányzenekara. Orbán számai: Dankó Pista: Irom a levelem Balog Mariának (Gárdonyi Géza verse); Balázs Árpád: Levelem, levelem (Antal Iván verse); népdalok: Kerület a szerencse; Debreceni kaszárnyában; Szaucsek István: Gyűlnék a levelek, gyöngybetűs írások (Murgács Kálmán verse); Dóczy József: Irtam én levelet; Nagy Izabella számai: Dankó Pista: Búsán szól a kecskeméti öreg templom nagyharangja (Pósa Lajos verse); Szentirmay Elemér: A legény egytől-egyik mind csalfa; Szép a rozmaringszál; Minek a szöke; Igyártó Zoltán: Az én uram meg tud verni; Tarnay Frigyes: Ezredes úr.
 5.50: Honvédek műsora.
 6.40: Világpolitikai kérdések — vélemények.
 6.50: Hírek.
 7.00: A rádió hangversenydobogóján. Közreműködik Némethy Ella (ének), Stefániai Imre (zongora) és Szervánszky Péter (hegedű). I. rész. 1. Liszt: Szent Ferenc a hullámokon (Stefániai); 2. Bartók: Rapszódia (Szervánszky); 3. Dohnányi: fisz-moll rapszódia (Stefániai). II. rész: Némethy Ella énekszámai.
 7.50: Raudévu. Színmű egy felvonásban. Irta André Bira-beau. Fordította Kovács Aladár. Rendező Németh Antal dr. Személyek: A férfi — Ajtay Andor; A nő — Lukács Margit; A kisfiú — Fehéregyházi Tibor.
 8.15: Egy óra könnyű zene. A Budapesti Hangversenyzenekart vezényli Majorossy Aladár. 1. Rossini: A szevillai borbély, nyitány; 2. Csajkovszkij: Olasz capriccio; 3. Gounod: Faust, balettzene; 4. Borodin: Poloveci táncok.
 9.15: Amikor a beteg rendel az orvosnál. Weninger Antal dr. főorvos előadása.
 9.30: Nielsen: Alarcózás, nyitány (berlini filharmonikusok, vezényel Emil Reesen).
 9.40: Hírek.
 10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.
 10.40: Jókedyű dallamok.
 11.15: Csárdások.
 11.30: Tánceoló billentyűk.
 11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

- 5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.
 5.30: Az Operaház előadásának ismertetése.
 5.35: Az Operaház előadásának közvetítése. Tell Vilmos. Rossini dalműve négy felvonásban.

- E. Jouy és H. Bis szövegét fordította Innocent-Vincze Ernő. Vezényli Rubányi Vilmos. Rendezte Nádasy Kálmán. Személyek: Gessler, Svájcszásári helytartója — Háromy Imre; Harras Rudolf, Gessler katonáinak parancsnoka — Nagypál László; Tell Vilmos — Palló Imre dr.; Fürst Walthal — Koréh Endre; Melehtal — Fodor János; Arnold, fia — Halmos János; Leuthold — Komáromy Pál; Hedwig, Tell felesége — Budanovits Mária; Matild, Habsburg hercegnő — Osváth Júlia; Gemmi, Tell fia — Horányi Karola; Egy halász — Király Sándor.
 Az I. felvonás után kb.
 6.40: Erdély a római korban. Kolombán István előadása. Felolvasás.
 A II. felvonás után kb.
 7.35: A szülő és a gyermek. Bognár Cecília dr. egyetemi tanár előadása. Felolvasás.
 A III. felvonás után kb.
 8.30: Népművelés Keekeménten. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
 9.15: Régi nagy francia nyomdászok. Fitt József dr. előadása.
 9.35: Helnemann Sándor tánczenekara játszik.
 10.05: Mesterművek — meseterekkel. I. Weber: A hüvös vadász, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler); 2. Schumann: a-moll gordonkaverseny (129. mű, gordonka: Enrico Mainardi).
 10.40: Hírek.
KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS
 415.5 méteren
 5.30—6.55: Gondülő derű.
KASSA
 6.00: Budapest I. műsora.
 10.00: Budapest I. műsora.
 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
 12.10: Budapest I. műsora.
 3.30: Gazdalfjak téli kultúrmanukája. Közvetítés a kasai népfőiskolából. Vezeti Kenéz Lilla.
 3.55: Magyar nóták.
 4.10: Szlovák hallgatóknak. „Mოდern színpad.” Bevezetés és részlet Herzeg Ferenc „Fecske és denevér” c. színművéből.
 4.45: Budapest I. műsora.
 5.00: Német, román, szlovák, ruszin és horvát híradás Budapest II.-ről.
 5.30: A Hangulatazenekar játszik. Közreműködik Oltay Baba (ének).
 6.10: Hviezdoslav Országh Pál költészete magyar köntösben. Örbegyl Emil előadása.
 6.25: László Endre hegedűl.
 6.50: Budapest I. műsora.
 10.10: Budapest II. műsora.
 10.40—végig: Budapest I. műsora.

CSÜTÖRTOK

február 10

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák és szerb nyelven.

8.35: Délelőtti muzsika.

10.00: Hírek.

10.15: Beszfért-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Grieg: Hódolati induló; 2. Kéler: Csokonai nyitány; 3. Hoffmann: Magyar tánc; 4. Bednarz: Régi bécsi dalok.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.15: Budapesti szalonzene-
kar. 1. Kochmann: A mi kis leánykánk, keringő; 2. Becce: Szerenád; 3. Ujváry József: Lassú keringő; 4. Sjöberg: Tonerna; 5. Szerdahelyi János: Keleti szerenád.

11.40: Külföldi híradó. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Szórakoztató zene.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: Honvédelmi üzenetek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Művészlemez. 1. Verdi: Rigoletto, részletek (Nenny Bischoff, Peter Anders és Hans Reinmar); 2. Chopin: Két tanulmány (zongora: Alfred Cortot); 3. Puccini: Tosca, ária a II. felv.-ből (Maria Cebotari); 4. Sztravinszkij: Bölcsődal (hegedű: Varga Tibor); 5. Leoncavallo: Bajazzók, kettős az I. felv.-ből (Hina Spanil és Granforte).

2.30: Hírek. Műsorismertetés.

3.00: A rádió diákhírel.

3.20: Toki Horváth Gyula cigányzene-kara muzsikál.

Közben

3.30: Műveltek iskolája: Olvasás. Hankiss János dr. egyetemi tanár előadása. Közművelődési előadássorozat.

4.20: Hlitzky László tánczene-kara játszik.

4.45: Időjelzés, hírek.

Délibáb

5.00: Ifjúsági Énekkorok.

Énekel az Angolkisasszonyok tanítónőképző volt növendékeinek Santa Maria kórusa. Vezényel Hidy-Gyulai Márka.

Zongorán kísér Szőnyi Erzsébet és a III. Kórház-utcai polgári fiúiskola énekkara. Vezényel Rossa Ernő dr.

5.25: A szőlő mai trágyázása. Salacz László dr. m. kir. kísérleti igazgató előadása.

5.50: Szárnyal a dal. Közreműködik Keresztessy Mária, Zita Emma, Kisfalvy Ferenc és a Magyar Revü tánczenekar. 1. Consiglio: A fekete párduc; 2. Fries Károly: Ma éjjel (Zitta); 3. Malcsiner: Van benned valami (Kisfalvy); 4. Máthé István: Érzem én (Keresztessy); 5. Youmans: Carioca; 6. Rákosi Tibor: Száz füstkarika száll (Zitta); 7. Buttola Ede: Titokban (Kisfalvy); 8. Siposs István: Ha megesküszünk; 9. Malcsiner Béla: Veled szeretnék boldog lenni (Keresztessy); 10. Kassner: Ugy gondolsz rám (Keresztessy); 11. May Hans: Rumble dumm, dumm; 12. Vincze Ottó: Egy dalt zongorázom csendesen (Kisfalvy); 13. Fényes Szabolcs: A nyár sodort feléd (Zitta); 14. Peralla: Ellenkezés.

6.35: A mi kis városunk. Közvetítés a Vigszínházból. Színháték három felvonásban. Irta Thornton Wilder. Fordította Benedek Marcell. Rendező Hegedűs Tibor. Személyek: A rendező — Somlay Artur; Webb — Vértés Lajos; Webbné — Sitkey Irén; Emily — Fényes Alice; Wally — Jakab Laci; Gibbs dr. — Körmives Sándor; Gibbsné — Orsolya Erzsébet; George — Pákozdy Ferenc; Mary — Örkényi Évi; Williard professzor — Dénes György; Simon Stimson — Bihary József; Soamesné — Gajzágó Denise; Warren rendőr — Lontai István; Craig — Borai Lajos; Stoddard — Gonda György; Howie — Hidasi Sándor; Crowell Joe — Mátrai József; Baseball-játékosok — Mezey Lajos, Döbrössy Imre, Buza János, Simon Miklós; A város lakói — Sármasi Miklós, Hajnóczy Lívia, Gyimesi Pálma, Berki József, Simon Marcsa, Krasznai Ernő, Lázár Tihamér és Szabó Ferenc; Egy hölgy a nézőtérén — Philippi Irén; Egy úr a nézőtérén — Ágal Emil.

Az I. felvonás után kb.

7.20: Hírek.

A II. felvonás után kb.

8.20: D'Indy: Utiképek. Előadja a rádiózenekar. Vezényel Michnay Ödön.

9.10: Népszerű nyitányok. A rádiózenekart vezényli Michnay Ödön. 1. Mozart: Don Juan; 2. Beethoven: Coriolan; 3. Weber: Euryanthe.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.

10.40: A rádiózenekar műsorából. 1. Huber Károly: A király csókja, nyitány; 2. Sipos Antal—Vincze Ottó: Hangversenybáránd; 3. Liszt: Consolation; 4. Volkmann—Rajter: Visegrád, zenesorozat; 5. Szabados Károly: Viora, keringő; 6. Liszt: E-dúr polonaise.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II 238.5

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

7.00: Francia nyelvoktatás. Tartja Makay Gusztáv dr.

7.30: Mía Bischoff énekel. 1. (Cornelius: Menyasszonydalok, dalciklus.

7.55: Vivaldi: Ősz (Augusteozenekar, vez. Molinari).

8.10: Betégek felőrlése. Marék Antal dr. előadása. Felolvasás.

8.40: Se szó, se beszéd — muzsika. (A jan. 8-i Könnyű zene, könnyű percek megismétlése hangfelvételről).

Közreműködik Fellegi Teri, Szilvassy Margit, Csongor István, Falvai Mihály, Holéczy-együttes, Légerök zenekara és a Honvéd Repülő Énekkar Dorozslai Károly vezénylésével, a rádiózenekart Fridl Frigyes vezényli.

10.40: Hírek.

KISÉRLETI ADÓALLOMÁS 415.5 méteren

5.30—6.55: Gondülő derű.

KASSA

6.00: Budapest I. műsora.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó, himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

3.30: I. Tell Vilmos, nyitány (berlini állami opera zenekara).

II. Táncczene.

4.15: Ruszin hallgatónak. „Beszélgetés a nyelvetanévess Holinka Antallal.” Bevezető mond Bonkáló Sándor dr.

4.45: Budapest I. műsora.

5.00: Német, román, szlovák, ruszin és horvát híradás Budapest II.-ről.

5.30: A Bohém tánczenekar műsora.

6.00: Hadnagy uram Kalaványi. Somlay Károly elbeszélése.

6.20: Magyar Imre és cigányzenekarának műsorából.

6.35: Budapest I. műsora.

10.10: Budapest II. műsora.

10.40—végig: Budapest I. műsora.

PÉNTEK

február 11

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az othhon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.35: Délelőtti muzsika.

9.20: Hírek.

10.15: Melles Béla-zenekar. Vezényel Wissmüller Mihály. 1. Planquette: Rip van Winkle, nyitány; 2. Millöcker: Gasparone, keringő; 3. Suppé: Könnyű lovasság, egyveleg; 4. Audran: Alézia-keringő; 5. Bayer: Babatündér, részletek; 6. Lehár: Cigányszerlem, keringő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.15: A Polyamerök fűvészene-kara. Vezényel ifj. Fricsay Richárd. 1. Pongrácz Géza: Magyar vitézek, induló; 2. Fricsay Richárd: Erzsébet főhercegnő, keringő; 3. Brahms: V., VI. magyar tánc; 4. vitéz Pongrácz István: Honvéd toborzó; 5. Szarka László: Lovassági induló.

11.40: Hogyan fedezték fel a védőoltásokat? Waltner Károly dr. egyetemi címzetes rendkívüli tanár előadása. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Himnusz. 12.10: Szórakoztató zene.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés. 1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Szalonötös. 1. Nováki László: Magyar rapszódia; 2. Micheli: Szerenád; 3. Fridl Frigyes: Kis keringő; 4. Szabó Béla: Elhagyottan; 5. Szántó Jenő: Alt Wien.

2.30: Hírek. Műsorismertetés. 3.05: Filmdalok.

Közben

3.30: Nagy magyar életek. Juhasz Lajos beszél Lónyai Menyhértől. Felolvasás.

4.20: Kamarazene. 1. Mozart: Esz-dur vonónégyes (Köchel: 213. Dessauer vonónégyes); 2. Poulenc: Hármas (Poulenc, zongora, Lamorlette, oboa, Dherin, fagot). 4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Háromnegyed óra háromnegyed áttemben. Rádiózenekari vezényli Fridl Frigyes. 1. Boccherini: Menuett; 2. Weber: Felhívás keringő; 3. Liszt: Polonaise; 4. Johann Strauss: Mesél a bécsi erdő; 5. Ganne: Mazurka; 6. Fucsik: Alomidálok, keringő.

5.45: Német hallgatóknak.

6.20: Magyar népmuzsika. Molnár Imre dr., a Zeneművészeti Főiskola tanárának előadása. Közreműködik Baksa Kató és Solti Károly. Kísér Bura Sándor cigányzenekara.

6.50: Hírek.

7.00: Sportközlemények.

7.10: Rádiózenekar. Vezényel Majorossy Aladár. Közreműködik Füzy Matild, ének.

1. Millöcker — Rixner: A szegény Jonathán, nyitány; 2. Suppé: Boccaccio — Hamár enyém a szívem (Füzy); 3. Schubert — Berté: Három a kislány, dal (Füzy); 4. Huszka: Erzsébet — Szeptember végén (Füzy).

7.30: Illés Endre elbeszélése. 7.45: A Magyar Revü Táncezenekar játszik.

8.10: Albert Ferenc és Pataky Kálmán hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Zongorán kísér Pongrácz István. II. rész. 1. a) Benedetto Marcello: Ária; b) Pergolesi: Nina (Pataky); 2. Bohm: Csendes, mint az éj (Pataky, ének, Albert Ferenc, hegedű); 3. a) Veracini — Corti: Largo; b) Paganini: Boszorkánytánc (Albert); 4. a) Kodály: Adagio; b) Hubay: Lepke; c) Dohnányi: Ruralla Hungarica, II. és III. tétel (Albert).

9.00: Akiiket mindig szívesen hallgatunk. Laurisín Lajos csevegése.

9.10: Roosz Emil szalonegyüttese játszik.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.

11.40: Az Ezertő-országa a muzsika tükrében. Irta és összeállította A. Balogh Pál. Közreműködik Rigó Magda, ének, Dániel Ernő, zongora és a rádiózenekar Rajter Lajos vezénylésével.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 203.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

7.00: Albert Ferenc és Pataky Kálmán hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Zongorán kísér vitéz Pongrácz István. I. rész. 1. Cesar Franck: A-dur szonáta zongorára és hegedűre (Albert és Pongrácz); 2. Händel: Largo (Pataky, Albert, vitéz Pongrácz); 3. Mozart: D-dur hegedűverseny (4. sz., K. 218., Albert).

7.50—9.40-ig: a Kassai rádió műsorából.

7.50: A történelemalakító királykissasszony. P. Fehér Mátyás felolvasása.

8.00: A Szimfonia szalonhatos műsora. 1. Bach: Air; 2. Dvorák: Capriccio; 3. Lieurance: Minnetonkai vizek-nél; 4. Langer: Nagyanyóka;

5. Herrmann: Tündértánc; 6. Hátori Béla: Dal egy szívhez; 7. Sándor Jenő: Erdélyi hangulat; 8. Mercier: Tarantella.

8.30: Századunk szép magyar versei. Kosztolányi Dezső verseit elmondja Simonffy Margit. Összeállította és az összekötőszöveget írta Semetkay József.

8.50: Jámhor László énekel, zongorán kísér Schmidt Bella.

9.15: A Rác-együttes játszik. 9.40: Magyar nóták. Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál, Mindszenti István énekel. Dalok. Népdal: Bűsűzik a darumadár; Kern Aurél: Túl a Dunán Baranyában (Jónás Károly verse); Simonffy Kálmán: Ez az én szeretőm; Népdal: Seprik a papai utat; Szaucsek István: Elfojtom a szívem szavát (Magyaradi Jenő verse); Népdal: Nékem olyan aszony kell; vitéz Kókay István: Hiányzik valaki (Murgács Kálmán verse); Laczkovich János: Rövid szoknya (Szondy István verse); Kiss-Angyal Ernő: Erdélyi dal.

10.40: Hírek.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS
415.5 méteren

5.30—6.55: Gondfűző derű.

KASSA

6.00: Budapest I. műsora.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó, himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

3.30: I. magyar nóták. II. Kedvelt zenekari számok.

4.15: Szlovák hallgatóknak. Varracska József sárosi népdalokat énekel, Kullacs Balog Józsa cigányzenekara muzsikál.

4.45: Budapest I. műsora.

5.00: Budapest II. műsora.

5.30: A 21. honvédegylogezd zenekara játszik, vezényel Hadányi Antal.

6.20: Budapest I. műsora.

7.50: A komáromi hős emléke és a genfi magyar diákok. Dezsényi Béla dr. előadása.

8.05: A Szimfonia szalonhatos műsora.

8.35: Századunk szép magyar versei. Kosztolányi Dezső verseit elmondja Simonffy Margit. Összeállította és az összekötőszöveget írta Semetkay József.

9.00: A Kassai Lyra Dalkör vegyeskarának műsora.

9.20: A Rác jazz-hármas műsorának közvetítése az Európa kávéház hangulatterméből.

9.40: Budapest I. műsora.

10.10: Budapest II. műsora.

16.40—végig: Budapest I. műsora.

Délihál

SZOMBAT

február 12

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő, Torna.

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Német, román, szlovák, ruszin és szerb híradás.

8.35: Délelőtti muzika.

10.00: Hírek.

10.15: Rendőrzebekar. Vezényel Bánfalvi Miklós. 1. Kiszely Gyula: Május kisasszony, nyitány; 2. Szentirmai Béla: Magyar tánckalálás; 3. Fígedy Sándor: Rondó; 4. Borsai: Csikós-egyveleg; 5. Harangozó Tamás: Adieu; 6. Radnai István: Hol a tűz, hol a vágy, tangó; 7. Wiedoeft: Keringő, szakszofonon előadja Balázs János; 8. Buday Dénes: Sonja, egyveleg; 9. Eisemann Mihály: Tokaji aszú, részletek; 10. Seale: Szép Viktória, xilofónszólót játssza Kóvári István.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.15: Géczy Barnabás zenekarának műsorából. 1. Haydn: Magyar rondó; 2. Mozart: Bölcsődal; 3. Beethoven: Menuett; 4. Csajkovszkij: Chanson triste; 5. Chopin: Perckeringő; 6. Fibich: Költemény; 7. Escobar: Navarrai tánc.

11.40: Látogatás d'Annunzio mesekastélyában. Irta Simon Margit. Felolvasás.

12.00: Harangszó, Himnusz.

12.10: Szórakoztató muzika: 1. Johann Strauss: Szerelmi keringő (Szabó Lujza); 2. Ziehrer: A rezervista álma, egyveleg (katonazenekar); 3. Canbi: Magyar virág (Rosetta Paxpanini); 4. di Capua: O sole mio (Schuricke-hármas); 5. Fries Károly: Nekem már nincs szívem (Szelezky Zita); 6. Savino: Vidám őrzőjáték, közzene (millánói Scala zenekara, vez. Olivieri); 7. Higgs: Japán kert (ének és énekkar); 8. Tosti: Az utolsó dal (Armad Tokatyan); 9. Koch: egy szerelmes levél (Karin Juel); 10. Schipa: Cuba, dal (Tito Schipa); 11. Mackeben: Mindent zenével (Rosita Serano); 12. Scott: Tahiti szerelmi dal (Tino Rossi); 13. Sipos István: Ha majd a vén Dunán (Szabó Miklós verse, Zádor Mária); 14. Winkler: Halásztánc (Schoener-zenekar). Közben

12.40: Hírek.

1.30: Időjelzés, vizállásjelentés, 1.30: Honvédeink üzennek, Vö-

röskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Weidinger Ede szalonzenekara. 1. Radics Béla: Titánia, keringő; 2. Losonczy Lajos: Kis rapszódia; 3. Max: Cupido kertje; 4. Popy: Szfinx; 5. Siede: Szerelmi üdvözet; 6. Máté István: Méhek tánca.

2.30: Hírek. Műsőtismertetés.

3.00: Kovács Ödön tánczenekara játszik.

3.30: Hadszínterek földrajzi szemmel. Vitéz Temessy Győző beszél Franciaországról.

4.00: Telefontyári Dalkör. Vezényel Kiss Károly. 1. Halmos László feldolg.: Paraszti nőták; 2. Kodály: Huszt; 3. Farkas Nándor: Rózsa van a keblén; 4. Koudela Géza: Babylonnak vizei mellett; 5. Török Zoltán: Malcolm felett.

4.30: Rádióesővek élettartama. Kádár Géza postamérnök műszaki előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Karaffiáth Jenő verseiből ad elő.

5.15: Horváth Janesi cigányzenekara muzsikál.

5.45: A miniszter kalapja.

Ambrozy Agoston elbeszélése.

6.00: Ma este várak... Közreműködik a Holéczy-együttes és Szabó-Quitter tánczenekaregyüttese.

6.30: Külügyi tájékoztató.

6.50: Hírek.

7.00: Hangképek innen — onnan.

7.25: Rég volt, szép volt. Részletek Robert Stolz: A kis grizett c. operettjéből. Az összekötőszöveget írta Endrődi Béla. Elmondja Keéry Panni. Szereplők: Colette — Szabó Ilonka; Philippe márki — D'Arrigo Kornél; Piccador — Ujváry Lajos; Gyuri, cigányprímás — Matány Antal; Maresa, láncosnő — Orosz Vilma; Octavo — Szabó Miklós. A Földényi-énekegyüttest és Rádiózenekari vezényli Stephanides Károly. Rendező Kiszely Gyula.

8.40: Olaszországi képeskönyv. Közreműködik Sennyei Vera és Uray Tivadar. Közben hanglemek.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.

10.40: Ki mit szeret? 1. Attenberg: Rondo (a zenekart vezényli Järnefelt); 2. Gounod: Szerenád (Rogacsyvszki); 3. Chopin: cisz-moll nocturno (hegedű: Varga Tibor); 4. Grieg: Solvejg dala (Szilvássy Margit); 5. Azzoni: Baccanale (E.I.A.R kamarazenekar, vez. Petralia); 6. Tosti: Marechiaro (Gigli); 7. Meisl: Kacagj, szívem (Lillie Claus); 8. Ritter: Magyar bor (Géczy Barnabás zenekara); 9. Sze-

mere György: Nem tudom, sírjak vagy nevesek (Mezey Mária); 10. Eisemann Mihály: Szerlemhez nem kell szépség (Somogyi Gyula verse, Kiss Manyi és Kazal László); 11. Koltay Sándor: Miért búcsúzik (Német Andor verse, Szilassy László); 12. Philips: Tarantula (Ambrose-zenekar); 13. Fries Károly: Nem számít többé semmi (Kovács verse, Karády Katalin); 14. Frondel: Amargura (Robert Renard zenekara); 15. Fráter Loránd: Gyertek ide, darutollas legények (Farkas Jenő cigányzenekara); 16. Kalmár Tibor: Hogy mondjam meg néked (Palló Imre dr.); 17. Zakál Dénes feldolgozása: Ormánsági dalok (Szecsődi Irén); 18. László Imre: Utótt-kopott öreg csárda (Zsabka verse, László Imre); 19. a) Pénteken este, szombaton este; b) De szeretnék rámás eszmát viselni (Mindszenti István).

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

6.30: Mezőgazdasági felőra.

7.00: Walter Gieseking zongorastje. Közvetítés a Vigadó nagyszínházból.

A szünetben: Galambducok székely kapu. Székelyné Solyomos Bea előadása.

9.00: Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

9.40: Nagyanyó táncrendje. Irta és összeállította Szathmáry Antal. Rendező A. Balogh Pál. Személyek: Fánika, nagyanyó — Szilvássy Margit; István, nagyapó — Hámosy Imre; Nánika — Orosz Vilma; Bernát — Bilitics Tivadar, Ezenkívül újjak urak, elsőbálozó leányok, mamák, papák, hölgyek, urak és közönség. A balon Szilassy László vezet végig. A bálit zenét Vincze Ottó vezénylésével a rádiózenekar és Bura Sándor cigányzenekara szolgáltatja.

10.40: Hírek.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS 415.5 méteren

5.30—6.55: Gondülő derű.

KASSA

6.00: Budapest I. műsora.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Magyar és szlovák híradás, műsörtismertetés.
12.00: Déli harangszó, himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
5.00: Budapest II. műsora.
5.30: Budapest I. műsora.
10.10: Budapest II. műsora.
10.40—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

február 13

BUDAPEST I.

- 7.30: Szózat. Reggeli zene.
8.15: Hírek.
8.30: Öszinte beszéd.
9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Flóriánról elnevezett budai görög katolikus magyar plebániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Timár János timári lelkész mondja.
11.15: Evangélikus istentisztelet a Deák-terti templomból. Igét hirdet Keken András dr. Deák-terti lelkész.
12.15: Leventeműsor. 1. Hangképek a pestszenterzsébeti ejtőernyős leventék téli foglalkozásából. Összeállította Molnár Imre. Közreműködik a pestszenterzsébeti ejtőernyős csapat. Az énekkart Orosz István, a zenekart Ruszinszko Nándor vezényli; 2. Egy bábjátékos leventeleány-csapat emlékeiből. Veress Eva előadása; 3. Major István: Szentelt föld, induló. Zenekari kísérettel előadja a pestszenterzsébeti leventelegyesület énekkara.
12.55: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István. 1. Farkas Ödön: Nyitány; 2. Liszt: Rohaminduló; 3. Lehár: Paganini-egyveleg; 4. Ortutay Lajos: Keringő; 5. Sztrojanovics Jenő: Csárdás, balettrészletek.
1.45: Időjelzés, hírek, vízállásjelentés.
2.00: Művészlemezek. I. rész: 1. Beethoven: Fidelio, nyitány; 2. Lortzing: Cár és ács, ária (Peter Anders); 3. Verdi: A végzet hatalma, hármas (Rose Ponselle, Martinelli és Pinza); 4. Liszt: Fisz-dur impromptu (zongora: Gisella Göllerich); 5. Verdi: Don Carlos, ária (Ebe Stignani); 6. Musszorgszkij—Rimszkij—Korjakov: Hovancsina, balettzene. II. rész: Svéd muzsika; 7. Alfvén: Az öröm virága (Dränger Orpheé énekegyüttes); 8. Rangström: Dal Karinhoz, amikor táncol (Berglund Joel); 9. Peterson: Dal népi hangra (Ingrid Wiksjö); 10. Stenhammar: Svédország, dal (Jussi Björling); 11. Widquist: Népies tánc (Sigurd Agren tánczenekara); 12. Pásztordal (Ivar Andersen); 13. Peterson: a) A fényörvényben; b) A pojáca (Björling-énekegyüttes).
3.00: a) Méregzések háziállatainkon. Mocsy János dr. egyetemi tanár előadása; b) A vetőgép kezelése. Sass Gábor mezőgazdasági főiskola tanárának előadása.
3.45: Mindenből mindenkinek. Közreműködik Lukács Margit, Török Erzsébet, Vaszary Piri, Ajtay Andor, Bilicsi Tivadar

és az Orlay tánczenekar. Kísér Sára Elemér cigányzenekara. Rendező A. Balogh Pál.

- 4.35: Hírek.
5.00: Harsónyi Zsolt-émlékest.
6.30: Hírek.
7.00: Szárnyaló dallamok. Közvetítés a Magyar Művelődés Házából. A Budapesti Hangverszenyekart vezényli Bertha István. Közreműködik Faragó Ibolya, Szabó Ilonka, Tóth Valéria, Csongor István, Nagypál László. 1. Johann Strauss: Denevér — nyitány; 2. a) vitéz dr. József Ferenc királyi herceg „Nocturne” c. verse Krisztián Márta zenéjével (Csongor); b) Lehár: Garabonciás — Deres már a határ (Csongor); 3. Buday Dénes: Zongorakoncert (Faragó); 4. a) Krisztián Márta—Ruttikay Emma: Boldogság (Tóth); b) Grieg: Álom (Tóth); 5. Tosti: Utolsó dal Szabó Miklós ford. (Nagypál); 6. Johann Strauss—Dohnányi: Kécskeringő (hangszerelte Bertha István); 7. Huszka: Igazságot Magyarországnak, dal az „Erzsébet” című daljátékból (Nagypál); 8. a) Grieg: Solvég dala (Tóth); b) vitéz Náray Antal—Endrődi Béla: Rád gondolok (Tóth); 9. a) Vincze Ottó—Szabó Miklós: Futótűz, ária (Szabó); b) Hadfy Hermann: Anny, keringő (Szabó); 10. Künneke: Tánccsvit öt tételben — a) Nyitány; b) Blues; c) Intermezzo; d) Valse melancolique (lassú keringő); e) Finale.
9.10: Hangképek a vasárnap sportjáról. Beszél Pluhár István.
9.25: Hír Sári zongorázik „Chopin-művek.” 1. cisz-moll keringő; 2. F-dur ballada; 3. g-moll ballada.
9.40: Hírek, sporteredmények.
10.10: Hírek német, angol és francia nyelven.
10.40: Zenekari művek. 1. Richard Strauss: Hósi élet — szimfonikus költemény (40. mű). Szimfonikus zenekart vezényli Mengelberg; 2. Respighi: Bergamo (a zenekart vezényli Bellezza); 3. Sztrovinzkij: Petruska, szvit.
11.45: Hírek.

BUDAPEST II.

- 8.30: Német, román, szlovák, ruszin és szerb híradás.
9.00: Jó reggelt! (Hanglezeműsor.)
11.15: Kamarazene. Közvetítés a Nemzeti Múzeum nagyterméből. Közreműködik Böszörményi Nagy Béla (zongora) és Kresz Géza (hegedű). Bach-művek. 1. a) Jöjj szép halál; b) A dal Jehova Hozzád szálljon. Az énekkart vezényli Veress Endre; 2. c-moll szonáta zongorára és hegedűre (Böszörményi és Kresz); 3. g-moll szonáta szólóhegedűre (Kresz); 4. Partita (Böszörményi); 5.

E-dur szonáta zongorára és hegedűre (Böszörményi és Kresz).

- 3.00: Táncezené.
3.30: Német, román, szlovák, ruszin és horvát híradás.
4.00: A Székesfővárosi Zenekar hangverszenyek közvetítése a Vigadóban. Vezényel Csibéry Béla. Közreműködik Martzy Johanna (hegedű). 1. Beethoven: Jenai szimfónia; 2. Bach: E-dur hegedűverseny (Marty); 3. Bartók: Divertimento; 4. Sztrovinzkij: Tűzmadár.
6.00: Új melódiát hozott az ősz... Kalmár Tibor szerzeményeiből játszik a Rádiózenekar Vincze Ottó vezénylésével. Az összekötőszöveget írta és elmondja Kalmár Tibor. Közreműködik Kelly Anna, Utry Anna, Orbán Sándor, Solthy György és Weygand Tibor. Kísér Pertis Pali cigányzenekara. Rendező Böhm László. Az 1944. január 16-i adásunk megismellése hangfelvételről.
7.00: A Magyar Dalos Egyesületek Országos Szövetségének hangversenye. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. 1. Madrigálok: a) Friederici: Baráti kör (Szabó Miklós ford.); b) Milyus: Egy lányka várt (Hetényi Kálmán ford.); c) Hassler: Hinta palinta (Szabó Miklós ford.); d) Schein: Szivesere (Hetényi Kálmán ford.); e) Gastoldi: Kicsi nünfák (P. Szedő Dénes ford.). Előadja a Weiss Manfred-gyári Dalárda, vezényel Forrai Miklós; 2. Vítali: Ciaccona. Hegedűm előadja Országgh Tivadar, orgonán kísér Laczkovich János ford.; 3. Barokk mesterrek: a) J. S. Bach: 42. zsol-tár; b) Gluck: Ünnepi ének; c) Ahle: A muzsika díeserete. Előadja a Weiss Manfred-gyári Dalárda és zenekar, vezényel Forrai Miklós).
7.55: Wagner-est, halála 60. évfordulója alkalmából. Bevezeti Papp Viktor. Közben hanglezemek.
9.30: Muzsikáló Dunapart. Soly-mossy Lajos tánczeneegyüttese játszik; Bura Sándor cigányzenekara muzsikál; Malcsiner Béla tánczeneegyüttese játszik.
10.20: Mozart: Szerenád 13 fűvőhangszerre. (Köchel 361, berlini állami opera zenekara.)
10.40: Hírek.
KASSA
7.30: Budapest I. műsora.
8.30: Budapest II. műsora.
9.00: Budapest I. műsora.
12.15: Hírek és heti beszámoló.
12.30: Barabás Sári és Sárdy János operettalokat énekel.
12.55: Budapest I. műsora.
3.00: Budapest II. műsora.
Kb.
4.00: Budapest I. műsora.
10.10: Budapest II. műsora.
10.40—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

Uray Tivadar
(Hétfő)

Basillides Mária
(Kedd)

Stefánial Imre
(Szerda)

Somlay Artur
(Csütörtök)

A DÉLIBÁB RÁDIÓJA

Dr. Weninger Antal, a népszerű orvos-író előadásait mindig nagy élvezettel hallgatja végig a közönség a rádió műsorában. A héten, kedden „Amikor az orvos rendel a betegnek” című előadását fogjuk hallani. Weninger dr. élvezetes irodalmi stílussal írt előadásai között ez az előadás, amint már a címe is ígéri — bizonyára ugyancsak nagy érdeklődést fog kelteni.

*

Shakespeare zsenijének rajongói az elmúlt héten bizonyára ünnepi várakozással ültek a mikrofon elé, amikor Somlay Artúr emlékkönyvét látták a műsorban. A várakozás jogosult volt, mert Somlay emberi-organazengésű hangján valóságos ima volt a híres Hamlet-monológ. Somlay Hamletje eseménye volt az elmúlt hét rádióműsorának.

*

Nem lehet eléggé dícsérni a hanglemezosztály nagyszerű munkáját, amellyel a délutánonként elhangzó „Gondúzó derű” műsorát összeállítja. A régi slágerektől a legújabb hangfelvételekig változatos és színes műsort kapunk a „Gondúzó derű”-ben. A műsor remekül beváltja, amit a cím ígér.

*

Az idei színházi idény egyik legérdekesebb művét Thornton Wilder „A mi kis városunk” című darabját a héten szerdán közvetíteni fogja a rádió. A rendkívül érdekes darab kiválóan alkalmas rádióközvetítésre s így biztos, hogy az előadás a rádión keresztül is élményt fog jelenteni.

Baksa Kató
(Péntek)

Lehotay Árpád
(Szombat)

Altay Andor
(Vasárnap)

Délibáb

az olvasó rovata

ÜZENET A FRONTRÓL

EGY HONVÉD LEVELET VÁR

Egy honvéd levelet vár. Táb. posta
K. 787. Iványi Imre

„Levelezzen a frontra”. Fiatal barna kislányok leveleit várom! Aki hajlandó egy fronton harcoló katonával levelezni. Postát ritkán kapok. Nagyon jól esne olvasgatni rózsaszínű tábori lapokat.

Mészáros János szkv. K—310.

Öt híradó szeretne levelezni magyar lányokkal az F—358. táborisposta számról. Asztalos Sándor szkv., Marosváry Sándor tiz., Szöllősy Albert tiz., Bugyi János honv., Márnez Sándor honv.

Öt híradós

NE NÉZZÉK LE A SZÍNÉSZEK A FILMÉT

A „Déliab”-nak régi hű olvasója vagyok és figyelemmel kísérem minden egyes színész és színésznő nyilatkozatait, amelyben azt a kijelentést tették, hogy a színpad nélkül nem tudnának élni, viszont film nélkül igen és a film nem fontos számukra. Ezek a művészek mind a kedvenceim közé tartozik és igen rosszul esett, mikor ezt olvastam, hisz az igazi sikereik a filmben rejlenek, a filmből ismerik meg őket az emberek és nem a színpadról és mégis ilyen hálátlanok tudnak lenni a közönséggel szemben. Nem látják be, hogy a film az, ami népszerűvé teszi őket. En jómagam filmet már vagy 300-at láttam, viszont színdarabot 3-at, azt is az iskolával, pedig én elég közel lakom Pesthez, Rákoscsabán.

És mi lenne a színészekkel, ha nem játszanának filmen, senki sem ismerné őket, csak a nagyra tartott pesti közönség.

T. Szerkesztőség szíveskedjenek leveletem az „Olvasó rovata”-ban közölni és ha hosszúnak találják, csak a főbb részt szíveskedjenek belőle közölni.

Soraim közlését előre is köszönve,

Tisztelettel

„Elégedetlen”

A GYŐRI TÁRSULAT DICSERETE

Az itt működő szintársulatról szeretnék néhány szót írni. Dícséret illeti a szintársulat minden tagját, élükön Szalay Károly igazgató úrral. Neki köszönhetjük, hogy minden igyekezetével azon van, hogy a színházkedvelő közönséget kielégítse.

Azonban ki kell emelnem a társulat tagjai közül Kormos Lajost. Minden szere-

pében a legjobbat adja, de a legnagyobb sikert a most műsoron levő „Kaméliás hölgy” Armand Duval megszemélyesítésében aratja. Különösen kiemelkedik a többiek közül a finom, úri megjelenésével és kellemes hanghordozásával.

Nekünk, győrieknek, Kormos Lajos éppen olyan kedves, mint a pestieknek Ajtay vagy Jávor. Már második éve játszik itt, de reméljük, hogy a jövő évben is visszatér hozzánk.

Soraim közlését előre is köszönöm.

Tisztelettel H. Erzsébet, Győr.

PANASZ A PESTI KÖZÖNSÉG ELLEN

Mint a Délibáb olvasója, kérem soraim közlését, ha nincs valami akadály. Mi, vidékiek, nem tudunk olyan gyakran színházba menni, mint a pestiek. Ezért egy-egy színházi előadás izgalommal tölt el, ha hozzá tudunk jutni. Szombaton sikerült végre nagy harc és sorbaállás után jegyet kapni a „Királynő esőkje” című operetthez, melynek főszerepét a gyönyörű Karády Katalin játssza, akit eddig csak filmről volt szerencsém ismerni. Mondhatom, életben sokkal bájosabb. Az előadás megkezdése után nagyon sokáig nem lehetett hangot hallani a színpadról, annyira halkan beszélt némelyik színész. Végig az egész előadás alatt megtörtént, hogy nem lehetett egyes párbeszédet megérteni, pedig csak a kilencedik sorban ültem. Nem lehetne ezen valami hangerősítő készülékkel segíteni? Különben az operett tetszett, szépek voltak a ruhák és díszletek is. De azt nem tudom megérteni, hogy miért hagyták ki a második rész nagy-követség fogadótermében lejátszódó jelenetét? Nem felejtettem el még a rádióközvetítése óta, hogyan következnek a jelenetek egymás után és ez bizony nagyon hiányzott a darabból. Bevallom, némi keserőséggel és csalódottsággal ültem és néztem tovább az előadást. Egyszer csak látom, hogy a közönség közül nagyon sokan felugrának és egymást lökdösve dübörögve rohannak a kijáratához. Ijedten kérdeztem, csak nem légivesztély van? Megnyugtattak, hogy nem, csak sietnek a ruhatárhoz. Nagyon siettek, pedig talán mind pestiek voltak. Én, vidéki létemre, nyugodtan ültem és még csak eszembe sem jutott, hogy az előadást percekkel előbb elhagyjam, pedig előttem volt három villamosátszállás gyötrelme és a negyedik a vonatraszállás a 10 óraker indulóra. Bocsnát a kifejezésért, de annyira följárgalt ez a fegyelmzettenség, hogy legszívesebben valamennyi rendbontól szerettem volna rendreutasítani, hogy lapssal köszönjék meg a függöny előtt megjelenő művészek játékát, de hát mit tehet itt egy gyenge nő. Erős rendszabályokra volna itt szükség.

Tisztelettel a Délibáb olvasója

Huszághné. Hákoskeresztur

- De igaz!

C. 23

KÖZMA
HALÁSZ

C. 28

C. 23. Csinos női trottőr-cipő, fekete vagy barna színben, bőr felsőrésszel, gumitalppal 57.90
C. 28. Gyikbőr utánzatú, kubánsarkú női cipő, fekete vagy barna színben, gumitalppal 84.40
Műanyag-talppal 95.—
Postal rendelésnél a vásárlási könyv beküldendő

IVATCSARNOK

BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-UT 70-76

A csavargó

IRTA: SZENTGYÖRGYI FERENC

— Kedves kisasszony, ne féljen, én itt maradok az ajtó mellett és ha engedelmet nem ad rá, el sem távozom erről a helyről. Hidegvér és feltétlen nyugalom, kisasszony. És a kezét is vegye le, kérem, a csengőről. Igen, igen, a csengő gombjáról... Csak semmi habozás, kisasszony. Hogyan, kérem? Ja, hogy a csengő megszólal, akkor összefut a ház és engem lefűlelnek?! Bocsássa meg, kisasszony, de nevetni voltam kénytelen... Hogy a csengő?...

— Hiszen ön éppen olyan jól tudja, mint én, hogy kettőnkön kívül egyetlen élő lélek sem tartózkodik ebben a házban, ha csak a kis japán selyempincsijét nem vesszük számításba... Istenem, hogy én ezt honnan tudom? Igazán nem fontos, kisasszony. Fő az, hogy ön ne féljen és ne remegjen. A kedves papája és kedves mamája bizonyára jól érzik magukat a tanácsosék estélyén és a cselédség is kitűnően mulat valamelyik kocsmában. És ön?... Önnek, ugyebár szép kisasszony, megfájdult a feje a hőségben, a parfümillatban, a cigarettafüstben és hazakivánczozott... Igen? Mindjárt gondoltam. És hogy gyalog jött haza, téli éjjelen vékonytalpú, fehér selyemcipőben és azzal a frakkos csirkefogóval... Ó, pardon, ezer bocsánat, igazán távol áll tőlem, hogy azt a gazembert becsületében sértegessem, amiért önt kicsalta ebben a hidegben... Hogyan, kérem?... Mit méltóztatott mondani?... Igen, igen, ugyanaz az én álláspontom is. Természetesen. Az éjtszaka gyönyörű. Az ég fölöttünk téli éjtszakán olyan, mintha színpadi reflektorral világítanak meg, a hold sem gyűrött, sokkal becsületesebb, egészségesebb ábrázata van és a csillagok, ó, a csillagok, kisasszony, ilyenkor ragyognak, mint a kislányszemek, amikor először jönnek rá arra, hogy a számtantanár úr nem csupán tanár.

— Mosolyog, kisasszony?... Nagyon köszönöm. Látja, kérem, ez a szelíd vonás ott a szája körül, most felbátorít engem arra, hogy... Ó, nem, nem, attól ne tessék félni... Ha másnak nem is, de a szavamnak ura maradok. Ha én egyszer azt mondom, hogy itt lapulok meg az ajtó mellett, akkor az úgy is van... Tessék? Nem hallottam jól... Hm... Hogy én mit akarok tulajdonképpen és hogyan jöttem ide?...

— Várjunk csak egy pillanatra, kisasszony... Igen... Hát... kérem, az utolsó kérdésre engedje meg, hogy ne feleljek... Ez a mesterségemhez, helyesebben

a művész
orfeumok
a nagyéra
vagyok it
ez olyan s
met... Ig

— H
szomorú,
láttam. A
anyám hú
tól — err
hús a he
sóba tett
nek ez is
kocsiban,
nekünk,
színtről,
ilyenkor
És az eső

— C
kockák fe
A sár ily
rog, foly
elesnek a
egyetlen,
letett és
leányt, a
harapott
hogy tév
minpiros
kezem is
parfümill
kezekkel
vele, ami

— I
előtt a h
hajszolta
agyamba
nős, vak
mint...
vele. Eze
olyan na
dunk...
az emele

— I
fáradtna
hazakisé
nyira g
fák, kia
mert úgy
A szél i
bejárat
csak szép
az ajtó,
rok hiva
utcai ölt
rendőrsé
gyűlöljü
hügom.

Délihá

a művészetemhez tartozik. Mint a szemfényvesztőknek, az excentrikusoknak az orfeumok színpadán. Nem szabad elárulni a trükköt, kisasszony, mert akkor vége a nagyérdemű közönség csodálkozásának... Es, hogy miért jöttem fel, hogy miért vagyok itt?... Igen... azonnal... Nem, nem, kisasszony, nem a fejem fáj. Csak ez olyan szokás nálam. Hogy kezemmel néha eltakarom a homlokomat és a szememet... Igen...

— Hát ez úgy történt, kisasszony, hogy az én anyám egy nagyon csendes, szomorú öregasszony volt. Azért mondom, hogy öreg, mert én soha másnak nem láttam. Amikor én születtem és születésem után elmúlt néhány esztendő, akkor az anyám húszéves volt, az arca fonnyadt, ráncos és az ujjai a lúgtól és a mosószódtól — erre élénken emlékszem, kisasszony — olyanok voltak, mint a frissen vágott hús a hentesboltok márványasztalán. Amikor tíz év múlva meghalt, gyerekkoporsóba tették, annyira elfonnyadt, elszáradt szegény, hogy az összezugszorodott testének ez is elég volt. Az anyámat innen, ebből a házból vitték el, kisasszony, fekeke kocsiban, zuhogó esőben. Többet sohasem láttam az anyámat, kisasszony. Aztán nekünk, nekem és húgomnak el kellett mennünk ebből a házból, ott lent a földszintről, a szoba-konyhás lakásból. Ősz volt akkor, csúf, csatakos október, a föld ilyenkor kegyetlenül hideg és a temetők szélén, a szegények árka körül sár van. És az eső esik... esik...

— Ó, igen, kisasszony, a nagyvárosnak sok utcája van, a kövezetek, a gránitkockák fel vannak tépve és a láb, az emberi láb, bizony, kisasszony, megbollik... A sár ilyenkor elindul a szegények temetőinek besüppedt sírhalmai mellől és csurog, folyik, beözönlik a városba, a falak közé, arra felé, ahol megbicsaklanak és... elesnek az élők... A húgomat kerestem, kisasszony, eltévedt testvéretem, akinek egyetlen, megbocsáthatatlan bűne az volt, hogy ebben a házban, a földszinten született és nem itt, egy emelettel feljebb... Ó, hogyne, kisasszony, találtam én egy leányt, aki komiszul szegény volt és tizennyolc esztendejébe odvas fogakkal beleharapott az élet... Nem, nem, dehogyan... Tévedés az, kisasszony... Biztosítom, hogy tévedés, egyszerűen csak egy leány volt, cifra selyemruhában, az ajkán karminpíros festék, lábán pókháló harisnya, francia lakcipője akkora volt, hogy a kezem is alig fért volna bele és amikor táncolt, valami vad, furesa, idegen táncot, parfümillat terjengett a levegőben és a férfiak az asztalok körül ilyenkor reszkető kezekkel emelték ajkukhoz a gyöngyöző italt... Az élet országútján találkoztam vele, amikor az eltévedt húgomat kerestem...

— Igen... Aztán úgy volt, hogy egyszer megláttam önt, kisasszony, itt ez előtt a ház előtt, ahol éjtszakánként kóborolni szoktam. Napokon, heteken át üztem, hajszoltam, lestem, vártam önt, kisasszony, mert akkor... hirtelen belezúgott az agyamba, hogy... Nagyon, kérem, könyörgöm, kisasszony, bocsássa meg ezt a bűnös, vakmerő, örült gondolatomat, de ön olyan szép, olyan fiatal és egészséges, mint... mint a húgom lenne, ha rátalálnék, ha fáradt életem alkonyán találkoznék vele. Ezért jöttem, kisasszony, ön után, ide fel az első emeletre, mert... olyan jó, olyan nagyon jó itt, belül a szívnek, a léleknek hinni, hogy nem igaz, amit tudunk... És itt... itt lehet ezt... pedig..., csak alig száz lépcsőfok a földszinttől az emeletig...

— Nem, nem, kisasszony, nem könnyű az, csak vízesepp... De még nem szabad fáradtnak lennem, még messze a hajnal és ma még egy... egy szegény lányt kell hazakisérnem, mert roppant nagy ám ez a város és az éjtszaka olyan sötét és annyira gonosz!... Igen, aztán majd lepihenek. Arrafelé, ahol már elmaradnak a fák, kialudtak a fények, van egy koporsóraktár. Kissé kényelmetlen fekvőhely, mert úgy tudom, orvosok is mondják, nem egészséges, ha az ember érzi, hogy alszik. A szél is befúj a törött ablakon át, de erre a törött ablakra meg szükség van a bejárat miatt... Nem, nem ülök le, kisasszony, hiszen már indulok, már megyek, csak szépséges, csendes jócaccát kívánok önnek és kérem, ha becsukódik mögöttem az ajtó, ne nyissa ki az ablakot, ne szóljon le az utcára a rendőrért. Ma nem akarok hivatalos látogatást tenni. Ó, nem másért, csak a külsőm miatt. Túlságosan utcai öltözetben vagyok. Ilyenkor nem illik. És különben is nem szimpatizálok a rendőrséggel. Ha nagyon szigorúan vesszük, azt is mondhatom, hogy kölcsönösen gyűlöljük egymást... A férfiaknak pedig ne higgyen, szépséges kisasszony... A húgom... szegény... az... hitt nekik...

Örök probléma. Olvassa el az előző üzenetet s majd belátja, hogy szomorú sorában ezer meg ezer más asszonnyal osztozik. Nagy különbség az, hogy gyermekei vannak s érzi is érettük a felelősséget. Csak maradjon továbbra is hűséges önmagához, ne próbáljon csalásért csalással fizetni, hanem gondozza, nevelje gyermekeit és adjon hálát a jó Istennek, hogy ilyen vizsgáztatást adott nehéz életébe. Miattuk nem szabad vásárra gondolnia, arra a másik, szörnyű megoldásra meg megkevesebbé. Ha Isten anyának rendelte, teljesítse nemes hivatását s gondoljon mindig arra, hogy nem magunk miatt élünk egyikünk sem, hanem azért, hogy valamilyen formában, valahol letöltsük Isten törvényét. Asszonyomnál szebb és nagyobb feladatot pedig senki sem kaphat, hasonlót is csak a többi anyák nyertek.

Tanácsalan asszony. Ez a probléma igazán súlyos és megérdemelné, hogy nehéz helyzetében fordulat jöjjön már. Terve nem rossz: ha már férje ennyire fenyegetőzik és nincs más megoldás, kötelessége gyermekei életét mentenie előle. Próbáljon dolgozni érettük, hiszen ma mindenki talál munkát, aki önállósítani akarja magát. Isten segítse, hogy a szörnyű helyzetből kivezető utat találhasson és szegény gyermekei se menjenek tönkre a szerencsétlen légkörben.

Ujvidék. Ilyen ügyben csak orvos adhat tanácsot,

kövesse tehát utasításait. Minthogy a baj eredete különböző természetű lehet, igaza van az orvosnak, hogy próbálkozik a szerekkel, de, ha nem tartja be az előírt kúrát, nem is várhat gyógyulást.

Szabad-e remélnem? Elégtelen címzés miatt csak most kaptam meg második levelet. Első levele bizonyosan azért veszett el, mert nevével kívül egyebet nem írt a borítékra, sőt, azt is tévesen. Igazán csoda, hogy a mi kiváló magyar postánk ezúttal is megtalált. Így hát nem érdemlem szemrehányását, hogy a „szegényekkel senki sem törődik. Az is igaz, hogy ezt a vádat most kaptam először életemben, mert tudják rólam, hogy testvéreink tekintek minden embert és soha, senki nem számított előttem gazdagság miatt többnek, mint a legszegényebb tanácsot kérő. Kérésével forduljon a Magyar Vöröskereszt Egyesülethez, Budapest, VIII., Baross-utca 15. Ott pontosan megmondják, milyen feltételek mellett lehet ápolónő.

Szabad-e szeretnem? Megemlékezését köszönöm és szeretettel viszonozom. Örülök, hogy bátrabban néz az élet elébe és erősebbnek érzi magát. Segítse a jó Isten, hogy minden kétséget legyőzve, boldog és nyugodt lehessen ezután.

Kék nefejeles. Ugy látom, azok közé az emberek közé tartoznak, akik akkor is gondot, bajt szereznek maguknak, mikor minden a legnagyobb rendben van. A fiatalember szereti, feleségül akarja venni és szeretné megismertetni családjával is. Ez legnagyobb bizonyossága komoly szándékainak. Nincs tehát okuk elodázni a megismerkedést, annál kevésbé, mert hiszen az esküvő ideje már nem is olyan távoli. Természetesen, nagyon megkönnyíti a dolgot, ha a fiú édesapja meglátogatja a családot, bár a nagy távolság miatt ettől is el lehetne tekinteni, ha levelében már úgy is közeledtek egymás-

hoz. A meghívást pedig fogadják el bátran. Nem valószínű, hogy a férfi családja ennyire elébük menne, ha nem hagynák helybe fiuk választását. Merjen örülni, merjen boldog lenni most, amikor olyan sokan boldogtalanok. A világnak szüksége van az ifjúság egyre fel-támadó életkedvére, ősi érzések megújulására. Szív-ből kívánom, hogy napfényes legyen ezután is az élete.

Péter. Kérdését nem egészen értem. Ha a fiatalok szeretik egymást és a családnak sincs kifogása a vőlegény ellen, miért akarnák kiadni az útját? Csak azért, mert félszeg? Ezt eddig is tudták, látták s ha már a fiatalok esküvőről beszélnek, igazán kár ilyen kifogásba kapaszkodni. Nincs annak semmi szabálya, hogy az esküvő előtt mennyi idővel illik, vagy nem illik nyilatkozni. Vannak sok-sok éves jegyeségek — mások az ügyvezető nyilatkozástól számítva rohamútomban tartják meg az esküvőt. Boldog házasság lehet ebből is, amabból is. Csak az a fontos, hogy sok tanakodással, illemszabályok kutatásával el ne riasszák azt a derék embert. De, ha nem ez volna az igazi ok, ha a menyasszonyjelölt nem akarja komolyan élettársnak az egyébként derék férfit, csak időtöltésből szórakozott vele, akkor meg az a legbecsületesebb, ha ezt mielőbb tudára adják és így hozzásegítik, hogy más, derék, komoly leányt választ-hasson élettársul.

Árva. Meghatottan olvastam sorait. Bár sikerülne megérinteni azt a hűrt, amely eddig hallgatott az asszony szívében. Nehéz feladat ez, de nem lehetetlen, hiszen minden asszonyban ott szunnyad az anya, csak fel kell ébreszteni. Egyiknél könnyebb ez, másiknál nehezebb, de kitartással, jószággal, szelídséggel sokat el lehet érni. Nagyon érdekel ez a kísérlet és örömmel fogadom értesítését. Ha pedig nehézségei lesznek, csak írjon újra. Szeretettel várom ezután is levelét.

Kérem kedves olvasóimat, leveleikre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

NŐKRŐL A NŐKNEK

IRJA: HATTYASY KATALIN

MINDEN DIVATOS, AMI RÉGI

Furcsa kijelentés ez a divat terén, hiszen hiszen mindeddig az újdonságnak volt csak vonzereje, még akkor is, ha silányabb volt, mint a régi holmik. Legegyszerűbb példa erre a parafacipők nagy divatja, mely már akkor kezdődött, amikor még javában lehetett békebeli bőrtalpu cipőt kapni.

Csak végig kell szaladni a helváros főútvonalainak utcáin, meg kell nézni a kirakatokot, esetleg, ha be is kukkantunk néhány üzletbe, meggyőződhetünk arról, hogy valóban minden divatos, ami régi. Kinek nincs otthon gyönggyel hímzett négyzetletes retikülje, a régi jó időkből? Most, kétszázötven pengőnél kezdődik ezeknek az ára s nem is egy tarka gyöngyhímzéses, vagy gyöngyhorgolásos retikült — az utóbbiak kicsit olcsóbbak — láthatunk a kirakatokban. Ugyancsak divatba jöttek ismét a hajdan nagyon divatos, keskeny, hosszú bőrretikülök, melyeknek hosszúságuk vagy 25, szélességük csak 10—15 cm. Ezeket pedig muffokhoz használják, mert úgy látszik, hogy még a retikülmuff is kevés férőhelyet biztosít az óriási táskákhoz szokott divathölgyeknek, akik most egyszerűen a húsz év előtti keskeny retikült dugják bele „póthely” nek a muffba.

A szekrényfiókból előkerülő régi csipkék is rónészászukat élik. Nemesak szabónak használják fel ezeket a legtöbbnyire igen ér-

tékes és szép csipkéket és csipkeszöveteket, hanem a tavaszi kalapokhoz is. Itt leg többnyire a már divathól kimenni készülő masni helyét foglalja el egy-egy csipkesokor. Természetesen még mindig divatos a struccotoll, különböző változatban, kalapra, táskára, ruhára. Ez is előkerül a szekrényből, ha nagyon keressük.

Délutáni ruhához igen sok petit point — táskát látunk. A művészi kivitelű kézimunka-retikülök persze manapság fantasztikus árért kaphatók csak, de aki eddig a vitrinben őrizgette a divatjából kiment petit-point-táskáját, nyugodtan felveheti délutáni, vagy esti ruhájához, mert divatos.

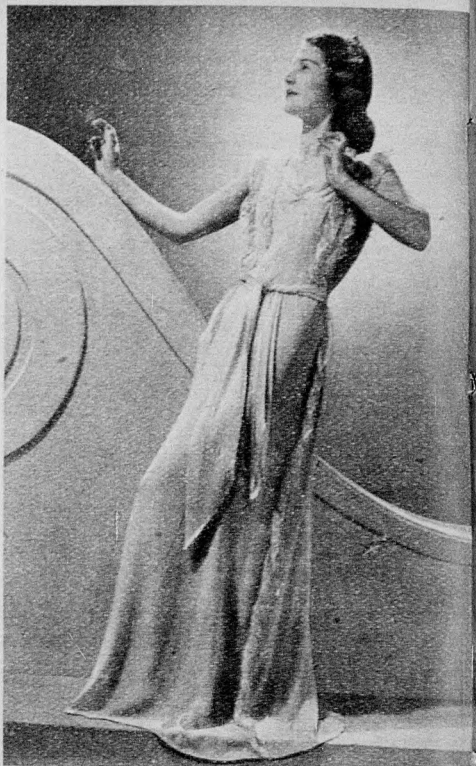
Még messze vagyunk a hivatalos tavasztól, de már itt az első párizsi szalmakalap: gyöngyszalmából, széles, elől behorpasztott fazonnal, két kalaptűvel

A FEHÉRNEMŰ

manapság bizony sok gondot okoz a nőknek. Alig-alig lehet kapni békebeli minőséget, a háborús műanyagok pedig nálunk sehogyszem népszerűsödnek, mindenki csak akkor veszi meg őket, ha már az egész városot beszaladozta, összes barátját kifaggatta a titkos források felől s mégsem talált sehol semmi régi anyagot.

Éppen ez az anyagszegénység hozta létre a fehérenemű-alakítást, ami azelőtt elképzelhetetlen volt. Legfeljebb egy-egy régidivatú dívánpárnát készített valamelyik estélyi-ruha-fazonú hálóingből a nagymama, vagy a nagynéni, de arra aligha gondoltak, hogy a helyenként foszladozó hálóingből még nagyszerű kombiné lehet s az itt-ott kikopott kombinéből még kikerül egy kis nadrág.

A fehéreneműanyag a legnagyobb kincs. Ide sorolhatjuk a reggeli köntöst is, mely készülhet áttetsző zszorsettéből, állóplisszékkel, csipkével, vagy fodrosan, habos-fiatalosan. A reggeli pongyola sem mindig készül új anyagból. Mostanában hármát is láttunk — régi estélyi ruhából. Az egyik matt virágszdákkal díszített szatén volt, ciklámenszerű i ez a szín a csillárok esti fényénél éppen olyan szép, mint a beszűrődő reggeli nap

Elefántesontszínű hálóing, muszlinból, csipkedíszsel, szatén övvel

sugaránál. A másik világoskék zszorsettéből készült, mely évekkel ezelőtt elsőbálas ruhal volt, a harmadik pedig középkék és tűzpiros kombinációból s az anyagok közül csak a piros az új, a kék valamikor szintén szép időket látott, a nagy pesti bálakon.

A szép fehéreneműnek minden nő ismeri az értékét. Tetszetős, sokáig tart és mint kiderült — alakítható is.

A pongyolák divatjában még mindig nagy szerepe van a már évek óta igen kedvelt, jó meleg stéppelt háziruhának, mely különösen reggelre, délelőttre igen mutatós. A kétféle színből, elütő színű kihajtóval és kézelővel készülő tűzött pongyolák nagyobb értékűek most, mint az egyszerű szaténból készültek. Általában a meleg otthoni ruha divatja folytán sok ötlet vált valóra. Párizsban például tűzött, vattával bélelt pizsamát különösen reggelre, délelőttre igen mutatós. A kétféle színből, elütő színű kihajtóval és kézelővel készülő tűzött pongyolák nagyobb értékűek most, mint az egyszerű szaténból készültek. Általában a meleg otthoni ruha divatja folytán sok ötlet vált valóra. Párizsban például tűzött, vattával bélelt pizsamát mutattak az egyik bemutatón s már rég nem törődnek azzal, hogy a csipón ez a dupla stéppelés bizony nagyon erősít.

Valamikor estélyi ruha, most átalakítva, reggeli köntös

Szele

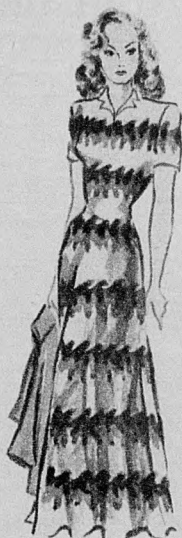
Piros, k
ruha, f

Sötétk
szokny

Szeleczky Zita ruhái a Madách Színház újdonságában

Piros, kék és zöld sötét gyapjúruha, fehér gallérral és piros övvel

Fehér selyem estélyi ruha, kézzel festett piros és kék esikozású mintával

Pasztellkék kantáros szoknya fehér szalagbeűzéssel, hozzá fehér ingblúz

Rövid divathírek

A Kékesen nagy si-élet folyik. A napokban feltűnt az elegáns pesti társaságbeli szépasszony, a következő öltözékben: bricsesszmagasságig feltűrt nadrág, vastag gyapjúharisnya, kidmellény és cipő. Sietés utáni toalettnak úgy látszik bevált, vagy legalábbis megtetszett, mert az egyik Kékesen sietgető kis színész nő gyorsan hazautazott s egy hét múlva pontosan ugyanilyen öltözékben ilta a konyakot, sietés után ...

Csau-esau színű kordbársonyból kapott gyönyörű délutáni pongyolát az ismert filmszínész nő. A pongyolán két hatalmas, ráncolt, alul kerekített formájú zseb van, felső része pedig szorosan a nyaknál zárul szintén zsinórral összetartott húzott részzel. Az ujjak még a szokottnál is bővebbek és sárga selyemmel vannak bélelve.

Pepila, pepita, pepita. Tavasszal ez a fiatalság divaljelzője. Kosztümök, kabátok, sőt sapkák és kalapok készültnek pepita szövetből.

Sötétkék kantáros szövet-szoknya piros bársonyblúzzal

Bordó bársonypongyola fehér díszítéssel és zsinórral

GUSZTI BÁCSI NEM LETT LOHENGRIN

IRTA: SZOMBATHY VIKTOR

Gusztai bácsit akkor még Gusztikámnak hívták, fiatal volt, szeme vidám-barnán csillogott, haja hullámos-szőkén bódorodott s a homlokára fölé mindig odasettenkedett egy kunkori fürt. A rossz nyelvek úgy hírdették, hogy ezt a fürtöt Gusztikám sajátkezűleg gyártotta reggelenkint a tükör előtt s kínos szakértelemmel nyálazgatta sima homlokára, a balszeme fölé, mintegy hangsúlyozva azt, hogy Gusztikám erősebben vonzódik a művészekhez s a változatosabb élethez, mint kedves szülei és rokoni együttése által kitervelt békés foglalkozásához. Az adóhivatal-ellenőrséghez, tudniillik.

Gusztikám akkoriban vidám volt és bohó, ma már — s ezt sértés nélkül mondhatjuk el — nyugodtabb kedélyű, lelkivilága kiegyensúlyozott, bodor hajtinése helyén méla ráncok hullámanak, a fürt, a hajdani szőkén ineselkedő fürt is összessé szomorodott már és általában jóval hátrább kezdődik a fejletlen, mint ifjúkorban, annakidején... mikor is... mondjuk...

Na, mindegy. Gusztai bácsit ma tanácsos úrnak szólítja a szolgáló, ha a hivatali előszobában reggelente találkoznak s már ezt sem sokáig: Gusztai bácsi nyugalomba vonul; az igények teljes értelmében vonulni fog: méltósággal, önérzettel s egy hivatali pálya öntudatának megnyugtató — s az ifjú utódokat kelően lelkesítő — emlékeivel.

De — kérde olvasóm — miért alkalmaztatott Gusztikám ifjonti éveiben a művészi hajfűrt, s ha már alkalmaztatott, miért csak a külsőség s miért nem a belbecs is? Azaz: miért nem lépett valami alkalmazott és pontosan

NŐI BAJUSZ MINT VÁLÓOK

nincs ugyan gyakorlatilag elismerve és mégis sok férj és vőlegény hagyja el hőlgét csak emiatt. A női bajusz és szakáll a legszébb arcot is elcsúfítja és sok évvel öregebbnek tűnethet fel. A NIPPON japán szőrtelenítő krém fájdalom nélkül, nyomtalanul, pillanatok alatt távolítja el az alkalmatlan szőrnövést a test összes részeiről. K. F. kisasszony írja: „mult héten resteltem ismerőseim előtt mutatkozni erős bajusz- és szakállnövésem miatt, félve egyesek gúnys célzásaitól. De most, hogy az Önök NIPPON szőrtelenítője eltüntette, ismét örömmel jelenhetek meg a társaságban”. Hatásáért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén a pénzt visszatérítjük. Szétküldés díszkrém. Ára 4.90 P. két tégely ára 7.50 P. Teljes kúra (három tégely) ára 9.60 P. „VALÉRIA” vegyipar, Budapest, VI., Szondy-u. 22/R. N. 248.

36

körülhatárolt művészi pályára Gusztikám, ha már, feltételezhetőleg, hajlamai voltak erre? Hisz a hajtincs mindenestre a hajtamra mutatott!

Valljuk meg őszintén: valóban kellő oka s érdeme volt Gusztai bácsinak hajdanán, hogy művész legyen a javából. Énekművész, operaénekes, dalnoka hazánkban. Nem is az utolsó fajtaból. Sőt!

Mindnyájunkat ért már az a baljós felszólítás, hogy lépünk fel az Opera színpadán, oly dallamos a hangunk. Például, amikor gősfürdőben támaszkodunk a falnak s fogjuk két kézzel a lépcsőkortatót, vagy otthon, öltözködés közben, amikor a magánjuttatásokkal abbahagyván, Karádyt, vagy Gigli próbáljuk sok sikerrel utánózni a nyitott ablak előtt, szomszédaink s családunk nem esékly öröme. Avagy, kirándulás közben az erdő mélyén, vesengye kelve a rigókkal, pacsirtákkal, fülemülékkel, torkunk eresztve, szánk kitábla harsogjuk világá örömlünk, bűnkant. Ittenkor szólnak nagy jóakarattal: — A hangod felől akár az Operába is elmehetnél!

Erre felelsz te, elérve a komor szándékot: — Megyek is, éppen a mult héten hívtak egy Wagner-szerepre.

De ez csak előelődés, hatása alatt elkaltantod hangod áramát és sértődve hagyod abba. Ezt a hangot is utálják! — dünyögöd magadban érzékenyen — ezt az én szép hangomat is!

S aztán többet még felszólításra sem dalolsz: bünteted a rossz füleket.

... Hát Gusztikámnak is ezt mondogatták annakidején: menjen az Operába, próbáéneklésre. Csakhogy, kivételesen, joggal. Gusztikámnak valóban remek, hangzatos baritonja volt, családunk csengő csudája, zengő zongorója, reménye, öröme. Ezért nevelte hajfűrtjét, ezért kívánta otthagyni a számokkal való bibelődés tudományát s ezért volt bohó, sőt, ha szabad az emlékeknek hinnünk, bohém.

Gusztikám énekművész szerelt volna lenni s ezen nem csodálkozott senki; mint ismételtük, joggal, okkal s érdem szerint volt énekművésznek való. Nemesak Kilencsár úr mondta, a zongorista és nemesak Zongóné dícsérte, az énektanárnő, még titkos ellenfelei is így vélekedtek: ellenfelei, akik Mancsi és Lili körül sohasem legyeskedtek oly eredménnyel, mint Gusztikám, a reménybeli dalnok.

S Gusztikámmal valóban megtörtént az a rendkívüli eset — amelyet te is annyit álmódoztál, olvasóm, a fűrdősobában, amikor magánszámaidat daloltad, — hogy bekérelték az Operába. Valaki meghallotta hangját, az Opera felfigyelt s Gusztikám levelet kapott: járadjon el egy bizonyos napon az Operába, felvételt énekel. Nagy a reménye arra, hogy fel is vegyék, szinte már el is intézték az igazgatóság által.

Délibáb

Gusztikám...
 hogy terje...
 nyomja g...
 s pontosa...
 Operában...
 A portá...
 ben is üld...
 s apró k...
 Előzőleg b...
 Aztán i...
 — Mik...
 ság? —...
 — Tlr...
 san, — le...
 — Ner...
 tikám s ú...
 És itt...
 amelyet t...
 azt mondt...
 zetes embe...
 tanácsos...
 akkor is...
 S miész...
 füresen k...
 tartás, —...
 Már az...
 úr kifogá...
 tett, amik...
 kijelentés...
 Ezzel o...
 szobájába...
 — Mi...
 Az ált...
 mikor, h...
 Aztán...
 negyed tí...
 — Ne...
 akkor...
 — Nel...
 tiszti...
 jönnek...
 — Én...
 Gusztiká...
 Aztán...
 nyers to...
 Tizenkét...
 — Ké...
 egyenesre...
 engem tö...
 tartsa itt...
 — De...
 altiszt...
 — Ma...
 leszek op...
 És ki...
 mint mi...
 hanem a...
 gázató...
 rembe...
 a másik...
 rászédte...
 Hát e...
 most sen...
 lomba n...
 Sajno...
 gyott a...
 nagy vo...
 harsány...
 S a b...

Délibáb

RIN

ztikám,
k erre?
ijlamra

lő oka
danán,
művész,
Tem is

felszólít-
padán,
amikor

fogjuk
olthon,
infjüttly-

Gigli
nyitott
em ese-

ben az
gókkal,
resztve,

münket,
arattal:
a is el-

ndékol:
hítok

kattan-
l abba,

magad-
ngomat

lalolsz:

ndogat-
próba-

Gusz-
bari-

zengő
nevelte

mokkal
t bohó,
mnünk,

a lenni
ételjük,

művész-
mondta,

icsérte,
is így

s Lili
énnyel,

t az a

álmo-
amikor

ekéret-
angját,

apolt:
erába,

hogy
lett az

ibás

Gusztikám feketébe öltözött, ügyelve arra, hogy terjedelmesebb hangkiesztés esetén se nyomja gigáját az ingomb, fűrtjeit elrendezte s pontosan délelőtti tíz óraker megjelent az Operában énekelni. Így szólt a rendelés.

A portás megmutatta a várószobát, már többen is üldögéltek ott, Gusztikám helyet foglalt s apró krákogásokkal a torkát köszöri. Előzőleg behörpente két nyers tojást.

Aztán vár.

— Mikor jön az intendáns úr és a bizottság? — kérdezte negyed tizenegykor.

— Tízre jelezték — felelte az altiszt álmosan, — lehet, hogy kicsit késnek.

— Nem szívesen várok — felelte Gusztikám s újabb köszöriülésbe fogott.

És itt térünk vissza arra a megjegyzésre, amelyet talán már el is felejtettél, olvasó: azt mondtuk bevezetőül, hogy Gusztikám önértékes ember volt. Nemcsak ma önértékes, mint tanácsos, sőt reménybeli főtanácsos úr, hanem akkor is az volt már, így született!

S micsoda önérték! Nem afféle fejfennhordó, üresen kongó, kihívó büszkeség, hanem rálatárság, dac, öntudal minden porcikában. Már az elemiben megsértődött, ha a tanító úr kifogásolta a számtanpéldát s csak legyintett, amikor Mancsi egyszer kételkedett abban a kijelentésében, hogy szereti.

Ezzel az önértéssel ült tehát az Opera várószobájában is. Később újra érdeklődött:

— Mikor jön a vizsgáztató bizottság?

Az altiszt nem tudta. Majd csak jön valamikor, hosszú a délelőtt.

Aztán elmúlt fél tizenegy, tizenegy s már negyed tizenkettő lett.

— Netán elfeledkeztek rólam? — kérdezte akkor.

— Nem tudom, uram — vont vállat az altiszt, — sok a dolguk, alighanem későbbben jönnek. Tessék csak várni, ne tessék izgulni.

— Én nem izgulok — nyomta meg a szót Gusztikám, — csak méltatlankodom.

Aztán már nem is köszöriült, a lenyelt nyers tojások sem olvadoztak a torkában. Tizenkét óra lett, Gusztikám felállott:

— Két álló óra hosszatt vártam — rángatta egyenesre gyűrött nadrágzárát, — nem lehet engem többel várakoztatni. Aki engem hivatott, tartsa itt az orrát!

— De a vizsga... — emelte fel ujjait az altiszt.

— Mondja meg, hogy nem vizsgázom s nem leszek operaénekes.

És kísértél az ajtón, önértékesen, büszkén, mint mindig. Még látta felszemmel, hogy alighanem az intendáns érkezik e percben, a vizsgáztató bizottsággal együtt, sietnek a zenekarrembe. De ez már Gusztikámát nem érdekelte, a másik ajtón lépdelt ki. Mélyen sértette, hogy rászédtek.

Hát ezért nem lett operaénekes Gusztikám bácsi most sem, holott hívták s ezért vonul nyugalmomba mint főtanácsos a közeljövőben.

Sajnos, már a hangja sem a régi. Az elfogyott a Kis Csacsogóban; szerda estétként nagy volt a füst, a láрма s kontraösszesadut harsányan kellett mindig bemondani.

S a boroska is erősen karcolta a torkot...

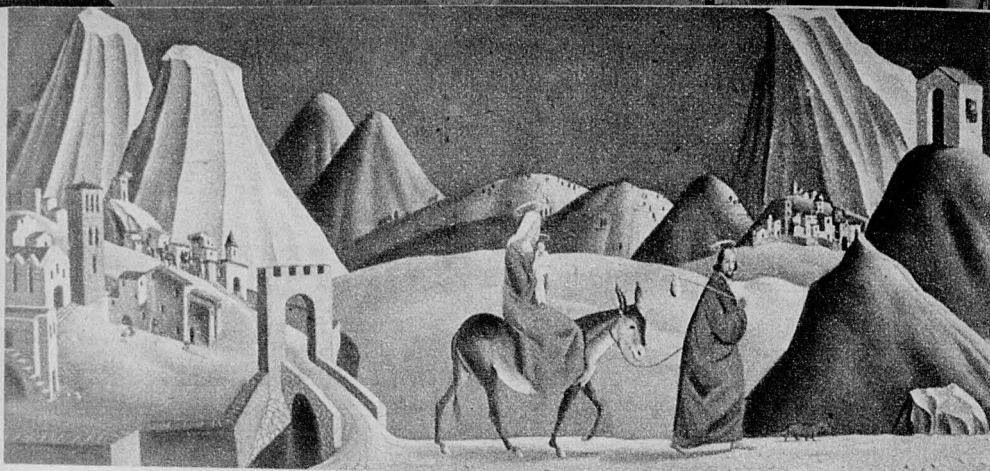
SZÉPSÉG ÉS BOLDOGSÁG!

lett e menyecske
osztályrésze

A család csúfja voltam régebben és remény nélkül éltem. 30 éves koromban most mégis férjhez mentem. János azt állítja, hogy üde arcabőröm vonzotta hozzám... Bevallom, hogy régebben nem ápoltam bőrömet. Mások példáján okulva beláttam, hogy nagy hiba az arcápolás elhanyagolása. Próbát tettem tehát fehér, nem zsiros Tokalon krém rendszeres használatával és boldogan láttam, hogy bőröm fokozatosan tisztult, üdőbb, bársonyosabb lett. Egyik barátom is azt mondja, hogy bámulatosan rövid idő alatt mutatkozott arcom ápolásának eredménye.

E lap minden olvasójának, aki 1.60 P értékű bélyeget a budapesti gyártelepnek: Panacea Gyógyszer-vegyészeti Rt. 15/C. Osztály, Budapest, XIII., Lehel-utca 68., beküld, készséggel szolgálunk egy-egy próbatubus fehér és rózsaszínű Tokalon krémmel, valamint néhány próbaadag Tokalon püdert tartalmazó, izléses kiviteletű mintadobozzal.

Molnár C. Pál: Menekülés Egyiptomba

A magyar művészet ötven éve

A Fővárosi Képtár jubileumi kiállítás keretében mutatja be elmúlt tíz évi munkáját. Ez idő alatt szerzett anyagából a magyar művészet utolsó félszázadának történetét és eredményeit kívánja szemléltetni. A rendezőség főként a teljességre törekedett, semmint a minőségre, mindenkit szerepeltet, ahelyett, hogy a kitűnőeknek juttatna nagyobb teret. Az összeállítás elve tévedésen alapul, mert hiszen a művészek együttesen még nem képviselnek hiteles fejlődést vagy igazi értékrendet. Ép a szigorú válo-

gatás és a haladó ízlés tudja csak megadni ennek az időszaknak a rangját, statisztikai esüesteljesítményt, alkalmazkodó engedékenység az érdemek elismerését csökkenteni. Az itt látható egyensúly a különböző irányok és törekvések között — hamis, maradiak és újtók, akadémikusok és avantgardisták, klikktagok és magányosok tehetőségét nem lehet matematikai számítások alapján egyenlő adagokra osztani, a festők és szobrászok cím- és lakjegyzéke nem léphet elő muzeológiai szemponttá. Vásárolni

valamennyi vasárnapi fesztetőtől, befolyásos műkedvelőtől, okleveles rajztanártól — elsősorban karitatív feladat, viszont egy reprezentatív tárlat tekintélyével támogatni őket nem szükséges.

Kétségtelen azonban, hogy a Fővárosi Képtár még így is a legrokonszenvesebb közgyűjtemény. Vezetősége rendkívüli gondossággal figyeli fiatal művészeink munkáját s a legújabb nemzedék működéséről csak a falak között kaphatunk némi ízelítőt. S ha tekintetbe vesszük művészeti életünk különböző erőviszonyait, az illetékesek és befolyásosak elfogultságait, a baráti kapcsolatokat, divatot és közhangulatot, világnézeti bizonytalanságot és hivatali gátlást, azt a rengeteg kényszert, ami mind korlátozza, módosítja, megnehezíti az értékelést, a legmegnyugtatóbb kiválasztást még mindig itt tapasztalhatjuk az összes képzőművészeti intézmé-

Andrássy Kurta János: Pásztorlány

Szönyi István: Anyám

nyek kö
magyar
magyar
egyéniség
helyet ny
s ha var
lanság a
számába
dandó k
a jóindu

Kurucz

újítással
hetően
nagybár
kezde
jelentős
zetes f
lik, mé
nak föl
ságának
adottsá
ra. Fer
nyi-Grü
tőisége
Vaszary
Czóbel
faj szer
letprobl
tázásra
kovics.
Tihanyi
ván ko
lennyűg
kosszék
hozzáte
lehetett
Egrynek
mondan
Paizs-G
szerűség

Délihál

nyek között. A modern magyar festészet és az új magyar szobrászat úttörő egyéniségei valamennyien helyet nyertek a kiállításon s ha van is némi aránytalanság a szereplő művészek számában, ami a maradó képességeket illeti, a jóindulat minden sikeres

nek és Farkas Istvánnak, a tünékenységről Márffy Ödönnek. További haladást elsősorban a konstruktív célzatok hoztak Barcsay Jenő, ilosvai Varga István, Gadányi Jenő, Hincz Gyula vállalkozásaival. A többi fáradozás közbeeső fokozatokat vagy különálló magatartást szolgál, Fényes Adolf, Bernáth Aurél, Szőnyi István, Uitz Béla, Szobotka Imre, Istókovics Kálmán, Dési Huber modorában épűgy, mint a fiataloknál, Szentiványi Lajos, Szabados Jenő, Kurucz Dezső, Koffán Károly, Simon Béla, Iván Szilárd, Duray Tihor, Domonovszky Endre és Bartha László műveiben. A szobrászok közül Vilt Tibor, Vedres Márk, Szabó Iván, Szandai Sándor, Pátzay Pál, Mikus Sándor, Medgyessy Ferenc, Kocsis András, Kerényi Jenő, Ferenczy Béni, Győry Dezső, Csorba Géza, Borsos Miklós, Boda Gábor, Beck Ö. Fülöp, Beck András szolgáltatnak ehhez a folyamathoz analógiát.

Pogány Ö. Gábor

Kurucz Dezső : Tyűketetés

újítással szemben észrevehetően megnyilvánul. A nagybányaiak remekeitől kezdve a fejlődés minden jelentős állomását emlékeztetes festmények képviselik, méltó példák sorakoznak föl pikturánk önállóságának, stílussteremtő adottságainak bizonyítására. Ferenczy Károly, Iványi-Grűnyald autonóm festőisége után Rippl-Rónai, Vaszary, Kernstok, Koszta, Czöbel képeim már a műfaj szerkezeti és elvi részletproblémái kerültek tisztázásra, hogy azután Derkovics, Gulácsy (Csontváry, Tihanyi Lajos), Nagy István kezén a modernség lenyűgöző hatása bontakozzék ki. Ehhez sokat hozzátenni már nemigen lehetett. A fényről még Egrynek volt csodálatos mondanivalója, a színről Paizs-Goebelnek, a képszerűségről Berény Róbert-

Gulácsy Lajos : Dante találkozására Beatricevel

V. Aba Novák Vilmos : Csikszeredai vásár (MFI képek)

Délibáb

A szerelem - délibáb

IRTA: CSOMORKÁNYI PÁL

Az új embert a szállítási osztályba osztották be irodai küldöncnek. Rendesen öltözött, jókölsejű fiatalember, de szája körül, fekete bajuszkája alatt, állandóan kissé bánatos mosoly lebeg a neki oly idegen új környezetben. A hivatalnok hölgyek megmosolyogják felszégességét, különösen hogy alig mer megszólalni. Végre is az egyik, a finom mosolyú szőke Mária, megbiztatja:

— No, mondja már, hogy hívják magát?

A legény megrebbenve pillant fel. Hirtelen igazít egyet a nyakkendőjén, halvány mosolya kissé megvidámul, úgy felel:

— János vagyok én, kérem.

— S hováivalósi vajjon?

— Veszprém vármegyébe, kérem, a falumba.

— Régen jött Pestre?

— Csak mostan, kérem, egyenest ide, a vállalathoz. Ugy protezsáltak ide... Az a hölgy szerzett nekem munkát Budapesten, akit azelőtt, amikor még nem volt ő hölgy, hanem csak falusi pésztra, én protezsáltam pesti állásba...

De hirtelen észretér. Nagyon nyel, mintha a szíve fájalmát nyelné le. Felnyalabolja a nagy üzleti könyveket és indul velük a másik irodaszobába, úgy szól vissza még egy mély sóhajással:

— Majd elmondom egyszer...

Azután csak járkal János, csendes megadással, mindenüvé, ahová küldözik. Gyengén mosolyog, elvégzi a munkáját, de látszik rajta, hogy gondolatai ide-oda bukdácsolnak, érzései meg egészen másfelé kóborolnak...

Néhány nap múlva, egy esős, kedélytelen őszi reggelen, fejfájós borúval állít be János az irodába. Tűzrevalót rak a kályhába, begyújt, rágyújt, szívja a cigarettáját, de mert

az sem esik jól neki, tűzbe dobja... A hivatalnokok közül Mária érkezik be legkorábban. Ahogy belép a szobába, János ránéz, eléje támoalyog fáradtan, zilált hajához kap mind a két kezével, fogja a fejét, jajgat:

— Én barom!... Én ökör!... Jaj, mit tettem!... Jaj, mit tettem!... Tessék engem megnézni, hogy nézek ki! Egész éjtszaka nem aludtam én, kérem.

— Mért nem aludt, maga szerencsétlen?

— Sóg a párna! Suttog az egész éjjel! Mindéig csak azt suttogja, hogy bolond vagy te, János! Marha vagy te, János! És csakugyan marha vagyok én, kérem, nagyon marha.

És csak fogja a fejét és csak jajveszék. Mária végre erőlyesen rászól, hogy beszéljen már értelmesen, mondja már, miféle nyavalya állt belé?

— Jaj, hogy mért jöttem én ide cselédnek — sopánkodik, — mikor otthon úr voltam! Vendéglőnk, nagy házunk, nyolcvan hold jó földünk van nekünk otthon, négy lovunk, négy ökrünk, három tehenünk, kilenc hízőnk! Cselédnek parancsoltam én otthon, itt meg magam is cseléd vagyok!... Mit tettem, mit tettem!

— Nő miatt, ugye, maga jámbor!

János nagyot bólintva ejti mellére a fejét.

— Avégett volt csakugyan, a nemjóját ennek az ánti világnak!

— S hol van a nő?

— Itt van az Budapesten.

— Dehiszen akkor nincs baj, ha ő is itt van, meg maga is.

— De biz éppen az a baj, hogy itt van!

S most már megoldódik még jobban a nyelve.

— Bizony, birtokunk, nagyvendéglőnk van minekünk otthon a faluban, s gazdag lányt szántak nekem, de én csak a Veronika után bomoltam. Kis cselédány volt ez nálunk, ügyes, okos. Később kiszolgált a vendéglőnkben. Beleszerettem. Ami pénzem akadt, pedig akadt elég, azt mind ráköltöttem: titokban taníttattam, levizsgáztattam a polgári iskolában, de még gépirásra is megtaníttattam, mert ő mindenáron ezt akarta. Még adósságba is vertem magam végette, s akkor minden kitudódott. Apám végezetül kítagodott, elzavart a háztól,

Akar Ön kristálytisztá hangokat hallani?!

Vegyen

„SAL“ KRISTÁLY

mikrofont, hangszedőt (pu.), fejhallgatót, hangszórót stb.

Egyedüli előállítója:

„SAL“ REZGŐKRISTÁLY LABORATORIUM
Budapest, III., Felsőzöldmáli-út 14. szám.

Minden jobb szaküzletben kapható.

úgy vetett utánam pár rongyos bankót... Egy úri barátommal beprotezsáltattam egy bankhivatalba, ahol most már félesztendeje gépiró úrikisasszony. Aztán nem is írt nekem... Hanem én utánajöttem. Na, jól van, mondta, majd állásba teszik én téged is, s majd meglátjuk, mi lesz... A főnöke telefonált aztán a mi igazgató urunknak, így vettek föl engemet ide szolgának.

Mária nézi a keserves legényt.

— Na és mikor szoktak együtt lenni Veronikával?

János felüti a fejét.

— Mikor? Leginkább sohase. Nem akar ő már élvezni lenni. Van annak már, akivel együtt van sülve-főve. Ur az: a kollégája. Talán véglegénye is már, ha igaz... Héj! az én bolond fejem! Hoztam én tavaly Ukrajnából egy jó kis csontnyelű revolvért — csak azt ne adtam volna el, de eladtam s annak az árán is neki vettem kalapot, kesztyűt. Pedig ha most megvolna, megtönteném, oszt kinyitnám vele a magosság kapuját neki is, magamnak is!...

Mária rákiált:

— Bolond maga, János! Menjen haza, kérje meg az apját...

— Soha! — veti közbe a legény. — Kitagadt, hát én is kitagadtam! A gazdag lány is menyasszony azóta, jussomba beleült az öcsém, én többé az életben haza már nem mék!

... Napok, hetek múlnak, János végzi a szolgai munkát. Csöndes, borús. Eszi az idegen ízű pesti pékkenyeret, a „műrostos” hentesárúkat. Szombaton felveszi a heti-fizetését, iszik pár deci bort, de az se igen ízlik neki. Veronikának feléje se néz, az meg örül, hogy nem hall róla...

Egy hétfő délelőtt kövérkés gazdaember állít be a hivatalba. Jánost keresi, merthogy ő földi, szomszéd odahaza.

— Aggyon Isten, Marci bátyám! — derül föl János. — Hát kend hogy talált ide?

— Anyád megtudta az atrecodat — mondja az ember, s helyet foglal a kályha mellett a sarokban. Kérdi Jánost: — Hát te mire végzed itt?

Jánoson látszik, hogy majdnem sírva-fakad, de igyekszik önérzetes lenni.

— Irodaszolga vagyok, altiszt.

Még hetykélkedik is:

— Apámnak megmondhatja, hogy jobb itt, mint odahaza, mert itt legalább nem kunéroz senki!

Marci bátya másra fordítja a szót. Beszélgetnek, majd kis idő múlva megkérdi a vendég:

LEGYEN SZÉP! LEGYEN FIATAL!

Tartson Vitacit Szépitőkúrát!

VITACIT ARCPAKOLÁS

(arcfürdő-pép) egyedülálló különlegesség mittesszerek, fagypórusok, pattanáshajlam, szeplők és májfoltok ellen. Készlet szépitőkúrához..... P 11.19

VITACIT BŐRTÁPLÁLÓ

(hormon-krém) elhárítja a ráncokat! Valóságos áldás a száraz, érzékeny arcnak és nyaknak. Kozmetikai minőség! Szépitőkúrához nagy tubus..... P 10.76

Jobb vidéki szaküzletekben is kapható!

Budapesten csak nálunk:

LORÁND KOZMETIKA, Mussolini-tér 3.

Postán utánvétellel. „Szépitőkúra-Tanácsadó”-val küldjük.

— Falatozhatnék én itt egy kicsit a tarisznyából?

— Hogyne — biztatja János, és ő is előszedi a tizóraját: szívós pesti pékkenyeret és izetlen marhakolbászt.

Marci bátya tarisznyájából előkerül egy nagy szelet foszlós fehér falusi kenyér. János megütődve nézi. Egészen megképződik tőle. Elsápad, elpirul. Marci bátya észreveszi

Magyar Bélyeg Ujság

A filatelisták népszerű félhavi szaklapja. Mutatványszám: 60 fillér. Kiadóhivatala Bpest, 7 Pf.

ezt. Szel egy kisebb darabot. Nyujtja Jánosnak. Csendesesen szól:

— A szerelem, az csak délibáb. A kenyér: az az élet.

János megragadja a falat kenyeret. Megremegő kézzel emeli a szájához. Végigszalad az arcán egy könnycsepp, rá a kenyeret tartó öklére.

A kenyér csodálatos ízű, csodálatos illatú. János ilyet még nem érzett soha. Lenyeli

ARANSZÓKE LESZ,

ha az Elsner-féle Eau Radieuse-t használja. Barna vagy fekete haját nyer az Elsner-féle dió kivonattól. Ára 3.— pengő. Naponta postai szétküldés.

EISNER GYULA drogeria, főhercegi kamarai szállító. Budapest, VI., Andrassy-út 37 szám

az első falatot, azután lehull a karja, mellére csügged a feje. Szívéből buggyan fel a szó:

— Marci bátyám... vigyen haza engem... édesanyámhoz, édesapámhoz!...

BORSODY rádióservice lakásán is javít.
V., Pozsonyi-út 10. Telefon: 112-780

Délibáb

A DÉLIBÁB HUMORÁ

Orvosvécé

Sápadt fiatalember állt be az orvoshoz. Arra kéri, hogy vizsgálja meg. A vizsgálat eredménye lesújtó:

— Uram — mondja az orvos, — magának már csak két hónapja van hátra.

A páciens lántorog. Elműlik két év s most már életerőtől duzzadva állt be az orvoshoz:

— Nézzen rám doktor úr, én vagyok az az ember, akinek maga két évvel ezelőtt két hónapot adott. Én akkor elmentem egy másik orvoshoz és most élek. Hogy lehet ez?

— Ez csak úgy lehet — feleli a doktor, — hogy magát kedves barátom az a másik orvos rosszul kezelte.

ÉRZELMES GYEREK

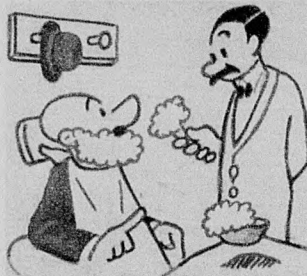
— Nem bírnok ezzel a kölyökkel. Nem engedi kivágni a fát. Azt mondja — emélek. (Sie und Er)

Diesekví ember

Bíró: Most pedig mondja el szóról szóra, hogy milyen udvarlással szédítette el azt a másik nőt, aki ugyancsak feleségül ment magához.

Vádlott: Szívesen elmondom bíró úr, de előbb tessék a hölgyközönséget kiküldeni a eremből. Nem akarom, hogy esetleg újabb áldozatok kerüljenek a listára.

NEHÉZ FELADAT

— Borotválás után fésülést is kérek. (Actu.)

Aktuális tréfa

— Hallottad, hogy Klárinak új vőlegénye van?

— Tudok róla, ezt is feketén szerezte.

— Fekélén?

— Igen. Az illető — kéményseprő.

Jó barátok

— Te, ennek a Zsuzsinak remek kalapot láttam a fején.

— Oh, csakugyan remek az a kalap. De, hogy lehetséges, hogy csak most veszed észre, hiszen már negyedik estendeje hordja.

Gyermekszáj

Az ismert színész kisfia érdekes kérdéssel fordul apjához:

— Ugye, te sohase voltál csecsemő, apukám!

— Hogy kérdezhetsz ilyen számrárságot.

— Ez nem számrárság. Az egyik újságban azt olvastam rólad, hogy egyenesen színésznek születted.

Reménytelen eset

— Igaz, hogy ez a Kiss egy milliomos leányának udvarol?

— Igaz, csak egy a baj. A lánynak súlyos beszédhibája van.

— Beszédhibája?

— Ugy van. Nem tudja ki-mondani a Kissnek, hogy a „felesége leszek”.

Rokonszeny

— Érdekes, mennyire megváltozott a véleményem erről a Kovácsról. Azt hittem róla tegnap estig, hogy ő a világ legellenszenvesebb embere.

— És tegnap este mi történt?

— Kétszáz pengőt nyertem tőle kártyán.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak a rovatban válaszolunk, levélben még válaszbélyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk.

Magány. Kicsit ijesztő ez a vers egy szépirodalmi lapnak. Nem gondolja? — **Roksz Erzsike**, Goll Beának írhat autogrammos fényképért. Címe: VI., Lázár-utca 18. Nagy Istvánnak a Nemzeti Színházhoz írhat. — **Ij. Csonka János**. Szép, hogy hazafias érzéseit papírra veti, de éppen ezek az érzések kívánják a költséget nemes formáit. — **Sorhajónagy**. Érdeklődjék a budapesti Magy. Kir. All. Felső Ipariskola igazgatóságánál (Bp., VIII. József-körút 5). Itt részletes felvilágosítást kaphat kívánságáról. — **S. József**. Elsősorban jó hang. A többiről egy énektanár fel-

világosítja. — **Huszár Istvánné**. Átadtuk levelét keresztirejtvényünk készítőjének. A Lexikon egyes kötetei is kaphatók könyvkereskedésünkben. — **Komor G.** Írása nem nekünk való. — **Türök Hona Éva**. Három jegyene őrt áll és nem „ört állnak”. Vigyáznia kell a nyelvhelyességre. A vers ezen kívül is gyenge. — **Páska Gábor**. Nem közölhető. — **Szedelényi Mártonné**. Az Országos Színészegyesület Iskolájának címe: Bp., VII., Dohány-u. 21. — **K. Büzsike**. Írjon a nyelvóra előadójának a rádióhoz, Bp., VIII., Sándor-utca 7. — **Németh Istvánné**. A rádióhoz írhat neki.

Felelős szerkesztő: **BIBÓ LAJOS**, Szerkesztő: **DÁLOKY JÁNOS**
Felelős kiadó: **PAIZS GÉZA**, Kiadótulajdonos: **Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.**, Budapest, VII., Dohány-u. 18.

Vizsz
házban
követ
13. Me
darab
Rudolf
21. Fr
Kis k
N. R.
képész
messég
csomú.
38. An
nos m
12. Y
(Ela)
főszer
zók
Füg
zsek.
3. Ipa
ilyen.
Keresk
kever
köcsk
replőj
elövel
Allati
másod
betűi

A M
A N
A T
A P
K T
I K
U S

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. A Nemzeti Színházban most mutatták be. 9. Bűnt követ el. 12. Mezőgazdasági eszköz. 13. Megró. 15. Rag, re párja. 16. A darab egyik női szereplője. 19. Zalay Rudolf. 20. Losonci Atlétikai Egylet. 21. Francia kettős magánhangzó. 22. Kis katonai alakulat. 23. Képző. 26. N. R. L. 28. T. A. E. G. 29. A fényképész teszi néhány képpel. 32. Nemességkutató tudomány. 34. Paradicsomi. 36. Bolygónk. 37. Nagy Dániel. 38. Arany, idegen nyelven. 39. Azonos mássalhangzók. 40. Földre nyom. 42. Xenophanes filozófiai iskolája. (Eleai). 44. Korszak. 46. A darab férfi főszereplője. 47. Azonos mássalhangzók.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12			13					14		15
16		17						18		
19		20				21		22		
23		24			25		26	27		
28				29		30				31
		32		33						
34	35				36					37
38				39			40		41	
42				43		44	45			
46										47

Függőleges sorok: Ósi nemesi törzsek. 2. Rajta volt, szerette volna. 3. Iparosember, ékezet híján. 4. Nem ilyen. 5. Vissza: felvesz a földről. 6. Kereskedelmi rövidítés. 7. Zoro betűi keverve. 8. Megcsúfoltan. 10. Pata-Roeska. 11. A darab egyik férfi szereplője. 14. Olasz viszonyzó. 17. Név-csovével. mesés. 18. Pohárral teszi az ember. 24. Allati ebéd, ékezet híján. 25. Afrikai néger törzs, második betűje főlétkesen kettőzve. 27. Bideg betűi keverve. 29. Tiltó szó. 30. G. L. Ö. 31.

Amerikai női név. 33. Mutató szó. 35. Iskolai írásbeli erőpróba, diáknyelven. 41. A Ludolf-féle szám betűjele. 43. Monte Christo várbörtöne. 45. Király, idegen nyelven.

BETŰREJTVÉNYEK

1
SSSS nnnn

2
9x8 A=d

3
Kékes
Földes
Sárga
Lilás

4
fejdisz
ALLAMI JOYEDELEM

5
L' OXIGÉN

6
1/2 0'5 E

A múlt számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

ANYUGATLÉÁNYA
NADIR TEST GL
TIA FELSZEDÉK
ARKÉS ZEUS O
ROBOSZTUSTEST
KBR ŰÉR O UM
TINHÁLSGN GÁ
IFÜLÖPZOLTÁN
KLINIKABARSY
UÁTERŐBEN O
SZAKÁTSMIKLÓS

A 5. számú betűrejtvényeinek megfejtése

1. Beléndék. 2. Felelős. 3. Learát. 4. Ismétlen.
5. Elsősorban. 6. Egyetlen.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 4 pengő 20 fillér, félévre 8 pengő 40 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 34 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12. Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamációk): 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Forrás Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest

Ha kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki
a frontra harcoló katonáinknak.
Továbbítja a Vöröskereszt
Budapest, VIII. ker.,
Baross-utca
15

Hunnia-fotó

Kókut Ibolya

az Imperial hanglemezek
érdekes hangú énekesnője

(Hunnia-fotó)

7. SZ

T

F